2024/3011

18.12.2024

UREDBA (EU) 2024/3011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2024

o prenosu postopkov v kazenskih zadevah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 82(1), drugi pododstavek, točki (b) in (d), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija si je zadala cilj ohranjanja in razvijanja območja svobode, varnosti in pravice.

(2) Haaški program: krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji ([3]) od držav članic zahteva, da preučijo možnosti, da se pregon v čezmejnih večstranskih zadevah omeji na eno samo državo članico, da bi povečali učinkovitost pregona ter hkrati zagotovili pravilno izvajanje sodne oblasti.

(3) Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja odločb v kazenskih zadevah ([4]) poziva k oblikovanju instrumenta, ki omogoča prenos kazenskega postopka v druge države članice.

(4) Pravosodno sodelovanje med državami članicami je treba še naprej razvijati, da se poveča učinkovito in pravilno izvajanje sodne oblasti v kazenskih zadevah na skupnem območju svobode, varnosti in pravice ter zagotovi, da kaznivo dejanje preiskuje ali preganja za to najprimernejša država članica. Skupna pravila za države članice glede prenosa kazenskega postopka bi lahko zlasti pomagala preprečiti nepotrebne vzporedne kazenske postopke v različnih državah članicah glede istih dejstev in iste osebe, ki bi lahko privedli do kršitve načela ne bis in idem. Taka skupna pravila bi lahko prav tako zmanjšala število večkratnih kazenskih postopkov glede istih dejstev ali glede iste osebe, ki potekajo v različnih državah članicah. Namen takih skupnih pravil je tudi zagotoviti, da je mogoče izvesti prenos kazenskega postopka, če se predaja osebe zaradi kazenskega pregona na podlagi evropskega naloga za prijetje na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ ([5]) odloži ali zavrne, ker na primer v drugi državi članici poteka vzporedni kazenski postopek za isto kaznivo dejanje, da se prepreči nekaznovanost kazensko preganjane osebe.

(5) Skupna pravila o prenosu kazenskega postopka so bistvena tudi za učinkovit boj proti čezmejnemu kriminalu, kar je zlasti pomembno v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih storijo organizirane kriminalne združbe, kot so promet s prepovedanimi drogami, tihotapljenje migrantov, trgovina z ljudmi, nedovoljeni promet z orožjem, okoljska kriminaliteta, kibernetska kriminaliteta ali pranje denarja. Pregon organiziranih kriminalnih združb, ki delujejo v več državah članicah, je lahko za vanj vključene organe zelo težaven. Prenos kazenskega postopka je pomembno orodje, ki bi okrepilo boj proti organiziranim kriminalnim združbam, ki delujejo po vsej Uniji.

([1]) UL C, C/2023/869, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 5. novembra 2024.
([3]) UL C 53, 3.3.2005, str. 1.
([4]) UL C 12, 15.1.2001, str. 10.
([5]) Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

(6) Za zagotovitev učinkovitega sodelovanja med organi prosilci in zaprošenimi organi v zvezi s prenosom kazenskega postopka bi bilo treba pravila o takem prenosu določiti s pravno zavezujočim aktom Unije, ki se neposredno uporablja.

(7) Ta uredba bi se morala uporabljati za vsa zaprosila za prenos, ki se izdajo v okviru kazenskega postopka.

(8) Cilj Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ ([6]) je preprečiti primere, ko zoper isto osebo na podlagi istih dejstev poteka vzporedni kazenski postopek v različnih državah članicah, kar lahko povzroči pravnomočno odločbo v postopku v dveh ali več državah članicah. Zato navedeni okvirni sklep vzpostavlja postopek za neposredno posvetovanje med pristojnimi organi zadevnih držav članic z namenom doseči soglasje o učinkoviti rešitvi, da bi se izognili škodljivim posledicam takih vzporednih postopkov in izgubi časa ter sredstev teh pristojnih organov. Kadar se ti pristojni organi po posvetovanju v skladu z navedenim okvirnim sklepom odločijo za koncentracijo postopka v eni državi članici s prenosom kazenskega postopka, bi bilo treba tak prenos izvesti v skladu s to uredbo.

(9) Drugi pravni akti s področja kazenskih zadev, zlasti tisti, ki so povezani s posebnimi vrstami kaznivih dejanj, kot so Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) ter okvirna sklepa Sveta 2002/475/PNZ ([8]) in 2008/841/PNZ ([9]), vsebujejo določbe o dejavnikih, ki jih je treba upoštevati, da bi se kazenski postopek izvedel v eni sami državi članici, v primeru, da lahko več kot ena država članica veljavno preganja kaznivo dejanje na podlagi istih dejstev. Kadar se pristojni organi zadevnih držav članic na podlagi sodelovanja v skladu s temi pravnimi akti odločijo, da se bo kazenski postopek izvedel v eni sami državi članici s prenosom kazenskega postopka, bi bilo treba tak prenos izvesti v skladu s to uredbo.

(10) O uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb v kazenskih zadevah je bilo sprejetih več pravnih aktov Unije, zlasti okvirni sklepi Sveta 2005/214/PNZ ([10]), 2008/909/PNZ ([11]) in 2008/947/PNZ ([12]). Ta uredba dopolnjuje navedene okvirne sklepe in ne vpliva na njihovo uporabo.

(11) Ta uredba ne vpliva na spontano izmenjavo informacij, ki jo urejajo drugi pravni akti Unije.

(12) Ta uredba se ne uporablja za odločitve o predodelitvi, združitvi ali razdružitvi zadev, v zvezi s katerimi Evropsko javno tožilstvo izvaja svojo pristojnost v skladu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939 ([13]).

(13) Za namene te uredbe bi morale države članice imenovati svoje pristojne organe na način, ki spodbuja načelo neposrednega stika med temi organi.

(14) Za namene te uredbe in zaradi omogočanja njene učinkovite uporabe po vsej Uniji, v primeru, da struktura notranjih pravnih sistemov držav članic s common law tradicijo njihovim sodiščem in tožilcem ne omogoča sprejetja dodatnih ukrepov k odločitvi glede sprejetja ali zavrnitve prenosa kazenskega postopka, bi moral imeti drug organ, ki je pristojen za sprejemanje ukrepov v kazenskih postopkih, možnost, da sprejme take dodatne ukrepe. Sodelovanje takega pristojnega organa nikakor ne bi smelo posegati v odločitev glede sprejetja ali zavrnitve prenosa kazenskega postopka, ki jo sprejme izključno sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec in ki bi morala v vsakem primeru vključevati njegovo oceno razlogov za zavrnitev na podlagi te uredbe. Sodelovanje katerega koli drugega

([6]) Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).
([7]) Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).
([8]) Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (UL L 164, 22.6.2002, str. 3).
([9]) Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).
([10]) Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16).
([11]) Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5.12.2008, str. 27).
([12]) Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16.12.2008, str. 102).
([13]) Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

pristojnega organa je namenjeno izključno temu, da se olajša takšno pravosodno odločanje in omogoči učinkovita uporaba te uredbe.

(15) Države članice bi morale imeti možnost, da za upravno pošiljanje in prejemanje zaprosil za prenos kazenskega postopka ter za drugo uradno korespondenco v zvezi s takimi zaprosili imenujejo enega ali več osrednjih organov, kadar je to potrebno zaradi strukture njihovih notranjih pravnih sistemov. Taki osrednji organi bi lahko zagotavljali tudi upravno podporo ter imeli usklajevalno in podporno vlogo, s čimer bi olajšali in spodbujali sprejemanje zaprosil za prenos kazenskega postopka.

(16) Nekateri pravni akti Unije od držav članic že zahtevajo, da v primerih zavrnitve predaje osebe sprejmejo ukrepe, potrebne za vzpostavitev svoje pristojnosti za določena kazniva dejanja, kot so – na podlagi Direktive (EU) 2017/541 – kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi ali – na podlagi Direktive 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) – ponarejanjem eura.

(17) Da se zagotovi, da je kazenski postopek mogoče prenesti v skladu s to uredbo, kadar je to v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti ter učinkovitega varstva temeljnih pravic osumljencev, obdolžencev in žrtev, kot je določeno v pravu Unije, bi ta uredba morala določiti pristojnost v posebnih primerih, da lahko zaprošena država izvaja pristojnost v zvezi s kaznivimi dejanji, za katera se uporablja nacionalno pravo države prosilke. Zaprošena država bi morala biti pristojna za kazniva dejanja, glede katerih se zaprosi za prenos kazenskega postopka, kadar se šteje, da je ta država članica najprimernejša za pregon zadevnega kaznivega dejanja. Pravila o pristojnosti iz te uredbe državam članicam ne bi smela preprečevati, da sprejmejo nacionalne ukrepe za zagotovitev, da lahko izvajajo pristojnost v posebnih primerih, določenih v tej uredbi.

(18) Poleg pristojnosti, ki jo že določa nacionalno pravo zaprošene države, bi bilo treba pristojnost vzpostaviti na podlagi določenih razlogov iz te uredbe, kadar se šteje, da je ta država članica najprimernejša za pregon. Zaprošena država bi morala imeti pristojnost v primerih, ko zaprošena država zavrne predajo osumljenca ali obdolženca, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje in ki se nahaja v zaprošeni državi ter je državljan te države ali ima v njej prebivališče, kadar taka zavrnitev temelji na določenih razlogih iz te uredbe. Pristojnost bi bilo treba na primer vzpostaviti, če se predaja zavrne na podlagi člena 4, točka 7(b), Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, ki se uporablja v primerih, ko so bila kazniva dejanja storjena zunaj ozemlja odreditvene države članice, pravo izvršitvene države članice pa ne dovoljuje kazenskega pregona za ista kazniva dejanja, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja. Navedeno pravilo bi se lahko uporabilo v primerih, ko kaznivo dejanje na ozemlju druge države članice ali tretje države storijo državljani drugih držav članic ali državljani tretjih držav, osumljenec ali obdolženec pa ima prebivališče v zaprošeni državi. To je zlasti pomembno v primeru hudih kaznivih dejanj, ki kršijo temeljne vrednote mednarodne skupnosti, kot so vojni zločini ali genocid, pri katerih se lahko pojavi tveganje nekaznovanosti zaradi zavrnitve evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 4, točka 7(b), Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ. Zaprošena država bi morala biti pristojna tudi, če ima kaznivo dejanje posledice ali povzroči škodo predvsem v zaprošeni državi. Škodo bi bilo treba upoštevati, če je eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države. Zaprošena država bi morala biti pristojna tudi, kadar v njej že poteka kazenski postopek zoper istega osumljenca ali obdolženca glede drugih dejstev, tako da bi se lahko o vseh elementih domnevnega kaznivega ravnanja take osebe sodilo pod eno samo pristojnostjo, ali kadar v njej poteka kazenski postopek zoper druge osebe glede istih, delno istih ali povezanih dejstev, kar bi bilo lahko posebej relevantno za koncentracijo preiskave in pregona hudodelske združbe v eni državi članici. V obeh primerih bi moral biti osumljenec ali obdolženec v kazenskem postopku, ki se prenese, državljan zaprošene države ali bi moral imeti v njej prebivališče.

(19) Za izpolnitev namena te uredbe in preprečitev sporov o pristojnosti bi morala imeti država prosilka, kadar zaprosi za prenos kazenskega postopka, ob posebnem upoštevanju tistih držav članic, katerih pravni sistemi temeljijo na obveznem pregonu ali v katerih se obvezno preganjajo zgolj nekatera kazniva dejanja, možnost, da se odpove možnosti vodenja postopka za pregon zadevne osebe za kaznivo dejanje, glede katerega se zaprosi za prenos. Zato

([14]) Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

bi morala ta uredba omogočati, da se pristojni organi države prosilke v korist države članice, za katero je ugotovljeno, da je primernejša za pregon, odpovejo možnosti vodenja kazenskega postopka, ga začasno prekinejo ali odstopijo od vodenja kazenskega postopka, ki je bil začet pri njih, tudi če bi bili navedeni organi v skladu z nacionalnim pravom dolžni izvajati pregon. To ne bi smelo posegati v določbe o učinkih prenosa kazenskega postopka v državi prosilki iz te uredbe.

(20) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

(21) Ta uredba ne vpliva na procesne pravice, kot so določene v Listini ali drugih pravnih aktih Unije, kot so direktive 2010/64/EU ([15]), 2012/13/EU ([16]), 2013/48/EU ([17]), (EU) 2016/343 ([18]), (EU) 2016/800 ([19]) in (EU) 2016/1919 ([20]) Evropskega parlamenta in Sveta, v državah članicah, ki jih ti akti zavezujejo. Organ prosilec bi moral zlasti zagotoviti, da se pri zaprosilu za prenos kazenskega postopka na podlagi te uredbe spoštujejo te pravice, kot so določene v pravu Unije in nacionalnem pravu.

(22) Države članice bi morale zagotoviti, da se pri uporabi te uredbe upoštevajo potrebe ranljivih oseb. V skladu s Priporočilom Komisije z dne 27. novembra 2013 o procesnih jamstvih za ranljive osebe, ki so osumljene ali obdolžene v kazenskem postopku ([21]), bi bilo treba kot ranljive osumljene ali obdolžene osebe razumeti vse osumljene ali obdolžene osebe, ki ne morejo razumeti kazenskega postopka ali v njem učinkovito sodelovati zaradi svoje starosti, duševnega ali telesnega stanja ali morebitne invalidnosti.

(23) Podobno bi morale države članice zagotoviti, da se pri uporabi te uredbe upoštevajo procesne pravice osumljencev in obdolžencev, ki jim je bil odrejen pripor, pri čemer se po potrebi upošteva Priporočilo Komisije (EU) 2023/681 ([22]).

(24) Organ prosilec bi moral imeti možnost, da zaprosi za prenos kazenskega postopka na lastno pobudo – ne glede na to, ali se je prej posvetoval z zaprošenim organom ali ne –, ali na predlog osumljenca ali obdolženca ali na predlog žrtve. Ta uredba ne bi smela nalagati nobene obveznosti, da se zaprosi za prenos kazenskega postopka ali da se kazenski postopek prenese. Organ prosilec bi moral pri odločanju, ali naj se izda zaprosilo za prenos kazenskega postopka, oceniti, ali bi tak prenos koristil cilju učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, vključno s tem, ali je sorazmeren in ustrezen za namen zadevnega postopka. To oceno bi bilo treba opraviti za vsak primer posebej, da se ugotovi, katera država članica je najprimernejša za pregon zadevnega kaznivega dejanja.

(25) Pri ocenjevanju, ali je zaprosilo za prenos kazenskega postopka upravičeno, bi moral organ prosilec upoštevati več meril, pri tem pa jih prednostno razvrstiti in tehtati glede na dejstva in vsebino vsake posamezne zadeve. Vse relevantne dejavnike bi bilo treba upoštevati z vidika interesa pravičnosti. Kadar je bilo na primer kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na ozemlju zaprošene države ali je na ozemlju zaprošene države nastala večina posledic kaznivega dejanja ali znaten del z njim povzročene škode in so te posledice ali ta škoda eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja, bi moralo biti mogoče, da se ta država šteje za primernejšo za pregon, saj se dokazi, ki jih je treba zbrati, kot so pričanja prič in žrtev ali mnenja izvedencev, nahajajo v zaprošeni državi in bi jih bilo zato lažje zbrati, če bi se kazenski postopek prenesel. Poleg tega bi se pozneje v zaprošeni državi lažje začeli odškodninski postopki,

([15]) Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).
([16]) Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).
([17]) Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).
([18]) Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).
([19]) Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).
([20]) Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).
([21]) UL C 378, 24.12.2013, str. 8.
([22]) Priporočilo Komisije (EU) 2023/681 z dne 8. decembra 2022 o procesnih pravicah osumljencev in obdolžencev, ki jim je bil odrejen preiskovalni pripor, ter materialnih pogojih pripora (UL L 86, 24.3.2023, str. 44).

če bi zadevni postopek za ugotavljanje kazenske odgovornosti potekal v isti državi članici. Podobno bi lahko, če se večina dokazov nahaja v zaprošeni državi, prenos kazenskega postopka olajšal zbiranje in nato dopustnost dokazov, zbranih v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države.

(26) Kadar so eden ali več osumljencev ali obdolžencev državljani zaprošene države ali imajo v njej prebivališče, bi bil lahko prenos kazenskega postopka upravičen, zato da se osumljencu ali obdolžencu zagotovi pravica do navzočnosti na sojenju v skladu z Direktivo (EU) 2016/343. Podobno je lahko, kadar so ena ali več žrtev državljani zaprošene države ali imajo v njej prebivališče, prenos kazenskega postopka upravičen, zato da se žrtvam omogoči, da lažje sodelujejo v kazenskem postopku in da so med postopkom učinkovito zaslišane kot priče. V primerih, ko se predaja osumljenca ali obdolženca, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, v zaprošeni državi zavrne iz razlogov iz te uredbe, je prenos lahko upravičen tudi, kadar se ta oseba nahaja v zaprošeni državi, čeprav ni njen državljan ali v njej nima prebivališča.

(27) Organ prosilec mora na podlagi razpoložljivega gradiva oceniti, ali obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da osumljenec, obdolženec ali žrtev prebiva v zaprošeni državi. Kadar so na voljo le omejene informacije, bi se morala glede take ocene organ prosilec in zaprošeni organ posvetovati, da bi potrdila prebivališče osumljenca, obdolženca ali žrtve v zaprošeni državi. Za namene te ocene bi bile lahko pomembne različne objektivne okoliščine, ki bi lahko kazale na to, da je zadevna oseba vzpostavila ali namerava vzpostaviti običajno središče svojih interesov v določeni državi članici. Utemeljeni razlogi za domnevo, da oseba prebiva v zaprošeni državi, bi lahko obstajali predvsem, kadar ima oseba prijavljeno prebivališče v zaprošeni državi oziroma če ima tamkajšnjo osebno izkaznico ali dovoljenje za prebivanje oziroma je tam vpisana v uradni register prebivalcev. Kadar zadevna oseba v zaprošeni državi ni prijavljena, bi na prebivališče lahko kazalo dejstvo, da je ta oseba izrazila namero, da se bo v to državo članico preselila, ali da je po določenem stalnem obdobju prisotnosti s to državo članico navezala podobne vezi, kot če bi v njej pridobila uradno prebivališče. Da se ugotovi, ali v konkretni situaciji obstaja dovolj povezav med zadevno osebo in zaprošeno državo in s tem dovolj utemeljenih razlogov za domnevo, da oseba v tej državi članici prebiva, je treba upoštevati različne objektivne dejavnike, značilne za položaj te osebe, kamor sodijo zlasti dolžina, narava in okoliščine njene prisotnosti v zaprošeni državi ali njene družinske ali ekonomske vezi z zaprošeno državo članico. Pri ugotavljanju, ali obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da zadevna oseba prebiva v zaprošeni državi, bi bili lahko relevantni registrirano vozilo, bančni račun, neprekinjeno bivanje osebe v zaprošeni državi ali drugi objektivni dejavniki. Kratek obisk, počitnice, tudi v lastni počitniški nastanitvi, ali podobno bivanje v zaprošeni državi brez druge pomembne povezave ne zadostujejo za ugotovitev prebivališča v navedeni državi članici.

(28) Prenos kazenskega postopka bi bil lahko upravičen tudi, kadar zoper osumljenca ali obdolženca v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih, delno istih ali drugih dejstev ali kadar v zaprošeni državi poteka kazenski postopek zoper druge osebe glede istih, delno istih ali povezanih dejstev, na primer v primerih pregona čezmejnih hudodelskih združb, kadar bi bili lahko soobdolženci preganjani v različnih državah članicah. Poleg tega bi bil lahko prenos kazenskega postopka upravičen, če osumljenec ali obdolženec prestaja ali bo prestajal kazen odvzema prostosti v zaprošeni državi za drugo kaznivo dejanje, da se zagotovi pravica obsojenca, da je med prestajanjem kazni v zaprošeni državi navzoč na sojenju, glede katerega se zaprosi za prenos kazenskega postopka. Organi prosilci bi morali ustrezno preučiti, ali bi se s prenosom kazenskega postopka izboljšale možnosti za socialno rehabilitacijo zadevne osebe, če bi se kazen izvršila v zaprošeni državi. V ta namen bi se lahko upoštevalo povezanost osebe z zaprošeno državo, torej ali ta oseba zaprošeno državo šteje kot kraj družinskih, jezikovnih, kulturnih, socialnih, ekonomskih ali drugih vezi. Poleg tega pristojni organi pogosto sklenejo dogovore o koncentraciji postopkov v državi, za katero je bilo ugotovljeno, da je najprimernejša. Takšne dogovore bi bilo mogoče doseči na usklajevalnih sestankih Agencije Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust), ustanovljene z Uredbo (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta ([23]), na dvostranskih ali večstranskih srečanjih brez posredovanja Eurojusta ali po posvetovanjih na podlagi Okvirnega sklepa 2009/948/PNZ.

([23]) Uredba (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295, 21.11.2018, str. 138).

(29) Organ prosilec bi moral pred razmislekom o prenosu kazenskega postopka zgolj zato, ker je večina dokazov v zaprošeni državi, upoštevati možnost, da pridobi dokaze iz drugih držav članic prek obstoječih instrumentov za vzajemno priznavanje sodnih odločb, kot je, za države članice, ki jih zavezuje, Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU ([24]), ter prek medsebojne pravne pomoči.

(30) Osumljenci, obdolženci ali žrtve bi morali imeti možnost predlagati, da se kazenski postopek v zvezi z njimi prenese v drugo državo članico. Osumljenci, obdolženci ali žrtve bi morali imeti možnost to predlagati pristojnim organom države prosilke ali zaprošene države, če menijo, da obstajajo razlogi, zaradi katerih je prenos kazenskega postopka upravičen z vidika pravičnosti. V državi prosilki bi to lahko na primer predlagal osumljenec, obdolženec ali žrtev, ki ve, da v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih, delno istih ali drugih dejstev zoper istega osumljenca ali obdolženca ali glede istih, delno istih ali povezanih dejstev zoper druge osebe. V zaprošeni državi bi bil tak predlog mogoč, če ima na primer osumljenec, obdolženec ali žrtev v tej državi prebivališče ali je državljan te države ali če ve, da je bil začet postopek glede istih, delno istih ali drugih dejstev, ki zadevajo iste osumljence ali obdolžence. Tak predlog bi moral biti obravnavan in evidentiran, vendar organu prosilcu ali zaprošenemu organu ne bi smel nalagati nobene obveznosti, da zaprosi za prenos kazenskega postopka ali da ga prenese ali da se v ta namen posvetuje z organom druge države članice. Če kateri od teh organov na podlagi predloga za prenos kazenskega postopka, ki ga poda osumljenec, obdolženec ali žrtev oziroma odvetnik v imenu take osebe, izve za vzporedni kazenski postopek, se mora obvezno posvetovati z drugim organom v skladu z Okvirnim sklepom 2009/948/PNZ.

(31) Organ prosilec bi moral osumljenca ali obdolženca obvestiti o nameri za izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka takoj, ko je to mogoče, in mu dati možnost, da izrazi mnenje, vključno z vidiki, povezanimi z obnavljalno pravičnostjo, v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, da bi lahko organi pred izdajo zaprosila za prenos upoštevali njegove pravne interese. Pomembno je, da se take informacije zagotovijo pisno. Informacije bi moralo biti možno zagotoviti tudi ustno, pod pogojem, da se taka zagotovitev informacij evidentira po postopku za evidentiranje na podlagi nacionalnega prava. Informacije bi moralo biti možno zagotoviti z uporabo standardnih obrazcev. Kadar organ prosilec meni, da je to potrebno, na primer zaradi starosti zadevnega osumljenca ali obdolženca oziroma njegovega telesnega ali duševnega stanja, bi bilo treba možnost, da izrazi mnenje, dati zakonitemu zastopniku te osebe, kadar ga ima. Organ prosilec bi moral pri ocenjevanju pravnega interesa osumljenca ali obdolženca, da je obveščen o nameri za izdajo zaprosila za prenos, upoštevati potrebo po zagotavljanju zaupnosti preiskave ali tveganje poseganja v preiskavo zoper to osebo, na primer kadar je treba zaščititi pomemben javni interes, kot v primerih, ko bi lahko take informacije ogrozile tajne preiskave, ki potekajo, ali resno škodovale nacionalni varnosti države članice, v kateri je bil začet kazenski postopek. Kadar organ prosilec kljub razumnim prizadevanjem ne more najti osumljenca ali obdolženca oziroma stopiti v stik z njim, bi morala obveznost, da se osumljenec ali obdolženec obvesti, veljati od trenutka, ko je osumljenca ali obdolženca mogoče najti ali stopiti v stik z njim.

(32) Pri uporabi te uredbe bi bilo treba upoštevati pravice žrtev, vključno s pravico do obveščenosti, iz Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([25]). Ta uredba se ne bi smela razlagati tako, da državam članicam preprečuje, da bi žrtvam na podlagi nacionalnega prava priznale širše pravice od tistih, ki so določene v pravu Unije.

(33) Organ prosilec bi moral pri odločanju o zaprosilu za prenos kazenskega postopka ustrezno upoštevati pravne interese žrtev, vključno z njihovo zaščito in vidiki, povezanimi z obnavljalno pravičnostjo, ter oceniti, ali bi lahko prenos kazenskega postopka škodil možnosti žrtev, da učinkovito uveljavljajo svoje pravice v zadevnem kazenskem postopku. Ta ocena bi lahko na primer vključevala razmislek o možnosti in ureditvah za žrtve, da pričajo na sojenju v zaprošeni državi, če to ni država članica, v kateri prebivajo. Poleg tega bi bilo treba razmisliti o možnosti žrtev, da pridobijo in predložijo dokaze, na primer od prič in izvedencev, za uveljavljanje odškodnine ali da bi izkoristile programe zaščite prič ali obnavljalne pravičnosti v zaprošeni državi. Prenos kazenskega postopka ne bi smel vplivati

([24]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

([25]) Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

na pravice žrtev do odškodnine. Ta uredba ne vpliva na pravila o odškodnini in povrnitvi premoženja žrtvam v nacionalnih postopkih.

(34) Če je treba zagotoviti, da se zaščita, ki je bila žrtvi zagotovljena v državi prosilki, nadaljuje v zaprošeni državi, bi morali pristojni organi države prosilke razmisliti o izdaji evropske odredbe o zaščiti v skladu z Uredbo (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([26]) ali, za države članice, ki jih zavezuje, Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([27]).

(35) Ko se organ prosilec odloči, da bo izdal zaprosilo za prenos kazenskega postopka, bi moral o tem takoj, ko je to mogoče, obvestiti žrtve, ki prebivajo ali, v primeru pravnih oseb, ki imajo sedež v državi prosilki in ki prejemajo informacije o kazenskem postopku v skladu s členom 6(1) Direktive 2012/29/EU, kot je prenesen v nacionalno pravo, ali, v primeru pravnih oseb, ki prejemajo take informacije v skladu z nacionalnim pravom. Organ prosilec bi moral tem osebam zagotoviti možnost, da izrazijo svoje mnenje v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, da bi lahko organi pred izdajo zaprosila za prenos upoštevali njihove pravne interese. Pomembno je, da se take informacije zagotovijo pisno. Informacije bi moralo biti možno zagotoviti tudi ustno, pod pogojem, da se taka zagotovitev informacij evidentira po postopku za evidentiranje na podlagi nacionalnega prava. Informacije bi moralo biti možno zagotoviti z uporabo standardnih obrazcev ali, v primeru izjemno velikega števila žrtev, ki jih je treba obvestiti, z drugimi sredstvi splošnega obveščanja javnosti, na primer s posebnimi instrumenti za spletno objavo, ki so na voljo pravosodnim organom na podlagi nacionalnega prava. Kadar organ prosilec meni, da je to potrebno, na primer zaradi starosti zadevne žrtve oziroma njenega telesnega ali duševnega stanja, bi bilo treba možnost, da izrazi svoje mnenje, dati njenemu zakonitemu zastopniku, če ga ima. Organ prosilec bi moral pri ocenjevanju pravnega interesa žrtev, da so obveščene o nameri za izdajo zaprosila za prenos, upoštevati potrebo po zagotavljanju zaupnosti preiskave ali tveganje poseganja v preiskavo, denimo v primerih, ko bi lahko take informacije ogrozile tajne preiskave, ki potekajo, ali resno škodovale nacionalni varnosti države prosilke.

(36) Standardne obrazce bi moralo biti možno uporabiti tudi v nekaterih primerih, določenih v tej uredbi, da bi si lahko organ prosilec in zaprošeni organ lažje pomagala pri obveščanju osumljenca, obdolženca ali žrtve in pridobivanju njihovega mnenja o nameri za izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka. Možnost uporabe takih standardnih obrazcev ne bi smela izključevati možnosti, da organ prosilec ali zaprošeni organ neposredno obvesti osumljence, obdolžence ali žrtve.

(37) Za pravilno uporabo te uredbe je potrebna komunikacija med organom prosilcem in zaprošenim organom, ki bi jih bilo treba spodbujati k temu, da se bodisi neposredno bodisi po potrebi prek Eurojusta medsebojno posvetujeta, kadar je to primerno, da se olajša nemotena in učinkovita uporaba te uredbe.

(38) Organ prosilec bi moral imeti možnost, da se pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka po potrebi posvetuje z zaprošenim organom, zlasti da bi ugotovil, ali bi prenos kazenskega postopka koristil učinkovitemu in pravilnemu izvajanju sodne oblasti, vključno s tem, ali je sorazmeren in ustrezen za namen zadevnega postopka, ter ali je verjetno, da se bo zaprošeni organ skliceval na enega od razlogov za zavrnitev iz te uredbe.

(39) Pri posredovanju zaprosila za prenos kazenskega postopka bi moral organ prosilec zagotoviti točne in jasne informacije o okoliščinah in pogojih, na katerih temelji zaprosilo, ter vsa druga dokazila, da bi lahko zaprošeni organ sprejel informirano odločitev o zaprosilu za prenos kazenskega postopka. Organ prosilec bi moral izpolnjeni obrazec zaprosila ter – da se zmanjšajo stroški in skrajša čas prevajanja – vsaj bistvene dele morebitnih pisnih dokazil ali informacij prevesti v uradni jezik zaprošene države ali kateri koli drug jezik, ki ga ta država sprejme v skladu s to uredbo. Bistveni deli zadevnih dokumentov so tisti odlomki, ki se zdijo potrebni za to, da zaprošeni organ lahko sprejme informirano odločitev o zaprosilu za prenos kazenskega postopka.

(40) Dokler zaprošeni organ ne sprejme odločitve glede sprejetja ali zavrnitve prenosa kazenskega postopka, bi moral imeti organ prosilec možnost zaprosilo za prenos umakniti, na primer kadar izve za dodatne elemente, zaradi katerih se prenos ne zdi več upravičen. Informacije o umiku zaprosila za prenos kazenskega postopka bi bilo treba

([26]) Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah (UL L 181, 29.6.2013, str. 4).

([27]) Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338, 21.12.2011, str. 2).

nemudoma zagotoviti zaprošenemu organu in jih sporočiti osumljencem ali obdolžencem in žrtvam, kot je ustrezno.

(41) Zaprošeni organ bi moral brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa najpozneje v 60 dneh po prejemu zaprosila za prenos kazenskega postopka, organ prosilec obvestiti o svoji odločitvi, ali bo sprejel ali zavrnil prenos kazenskega postopka. Ta rok bi moralo biti mogoče v posebnih primerih, ko zaprošeni organ tega roka ne more spoštovati, na primer če meni, da so potrebne dodatne informacije, podaljšati le za največ 30 dni, da se preprečijo čezmerne zamude. Kadar zaprošeni organ sprejme prenos kazenskega postopka, bi moral to storiti z ustrezno obrazloženo odločitvijo. V primerih, ko zaprošeni organ zavrne prenos kazenskega postopka, bi moral organ prosilec obvestiti o razlogih za zavrnitev. V ta namen zadostuje, da zaprošeni organ zagotovi jedrnate informacije o zadevnem razlogu ali razlogih za zavrnitev.

(42) Kadar zaprošeni organ sprejme prenos kazenskega postopka, bi moral organ prosilec zaprošenemu organu brez nepotrebnega odlašanja posredovati izvirnike ali overjene kopije vseh dokumentov iz spisa zadeve ali vsaj njihove relevantne dele, skupaj z njihovim prevodom. Ko se od vodenja nacionalnega postopka odstopi, bi moral organ prosilec vse preostale relevantne dele spisa zadeve v izvirniku ali overjeni kopiji, vključno z relevantnimi fizičnimi dokazi, kot so predmeti kaznivega dejanja ali vzorci krvi ali vzorci DNK, brez nepotrebnega odlašanja posredovati zaprošenemu organu. Izvirna dokumentacija bi se morala posredovati le na zahtevo zaprošenega organa, kadar je na primer treba dokument pregledati za forenzične namene. Če izvirniki iz spisa zadeve in fizični dokazi v zaprošeni državi niso več potrebni, bi jih bilo treba vrniti državi prosilki na njeno zahtevo, na primer če so taki izvirniki ali fizični dokazi potrebni za namene druge kazenske preiskave. Če država prosilka, kadar jo o tem vpraša zaprošena država, da vedeti, da ne namerava zahtevati vrnitve izvirnikov iz spisa zadeve ali fizičnih dokazov, ko ti niso več potrebni ali se postopek konča, bi morala imeti zaprošena država možnost, da se v skladu s svojim nacionalnim pravom odloči, kaj bo storila s preostalimi dokazi, vključno s tem, ali bo take dokaze ohranila ali uničila. Ko je zaprosilo za prenos kazenskega postopka sprejeto in da se omogoči učinkovit prenos, bi se morala organ prosilec in zaprošeni organ med seboj posvetovati, da bi določila dokumente ali njihove dele, ki jih je treba posredovati in po potrebi prevesti. Vendar je pomembno, da je odločitev, da se posredujejo le deli dokumentov, uravnotežena in sprejeta po skrbni preučitvi zadevnih dokumentov, da ne bi bila ogrožena pravičnost postopkov.

(43) Prenos kazenskega postopka se ne bi smel zavrniti iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi. Da bi se prenos kazenskega postopka lahko sprejel, bi moral biti v zaprošeni državi mogoč pregon na podlagi dejstev, na katerih temelji kazenski postopek, ki se prenaša. Zaprošeni organ bi moral zavrniti prenos kazenskega postopka, če ravnanje, glede katerega se zaprosi za prenos, v zaprošeni državi ni kaznivo dejanje ali če zaprošena država ni pristojna za to kaznivo dejanje, razen če izvaja pristojnost na podlagi te uredbe. Zaprošeni organ bi moral prenos kazenskega postopka zavrniti tudi, če pogoji za pregon kaznivega dejanja v zaprošeni državi niso izpolnjeni. Do tega bi lahko na primer prišlo, če predlog žrtve, ki je potreben za pregon kaznivega dejanja v zaprošeni državi, ni bil vložen pravočasno ali če zaradi smrti ali neprištevnosti osumljenca ali obdolženca pregon na podlagi nacionalnega prava zaprošene države ni več mogoč. Poleg tega bi moral zaprošeni organ zavrniti prenos kazenskega postopka, če obstajajo druge ovire za pregon v zaprošeni državi. Zaprošeni organ bi moral imeti možnost zavrniti prenos kazenskega postopka, če osumljenec ali obdolženec uživa privilegij ali imuniteto v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države, na primer v zvezi z nekaterimi kategorijami oseb, kot so diplomati, ali posebej zaščitenimi odnosi, kot je varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko, ali če meni, da tak prenos ni upravičen z vidika učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, ker na primer ni izpolnjeno nobeno od meril za zaprosilo za prenos kazenskega postopka, ali če je obrazec zaprosila za prenos kazenskega postopka nepopoln ali očitno nepravilen in ga organ prosilec ni dopolnil ali popravil, zaradi česar zaprošeni organ nima potrebnih informacij za oceno zaprosila za prenos kazenskega postopka. Zaprošeni organ bi moral imeti tudi možnost, da zaprosilo zavrne, če ravnanje ni kaznivo dejanje v kraju, kjer je bilo storjeno, in zaprošena država nima izvirne pristojnosti za preiskavo in pregon takega kaznivega dejanja. Navedeni razlog za zavrnitev upošteva načelo teritorialnosti, kar pomeni, da bi morala zaprošena država imeti možnost, da zavrne prenos kazenskega postopka, kadar domnevno kaznivo dejanje, storjeno zunaj ozemlja države prosilke, ni kaznivo dejanje v kraju, kjer je bilo storjeno, nacionalno pravo zaprošene države pa ne dovoljuje pregona takih kaznivih dejanj, kadar so storjena zunaj njenega ozemlja. V tej uredbi „izvirna pristojnost“ pomeni pristojnost, ki je že določena v nacionalnem pravu in ne izhaja iz te uredbe.

(44) Načelo ne bis in idem, kakor je določeno v členih od 54 do 58 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ([28]) in v členu 50 Listine ter kot ga razlaga Sodišče Evropske unije, je osnovno temeljno načelo kazenskega prava, v skladu s katerim se obdolžencu ne sme ponovno soditi ali ga ponovno kaznovati v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil že pravnomočno oproščen ali obsojen. Zato bi moral zaprošeni organ zavrniti prenos kazenskega postopka, če bi bil njegov prevzem v nasprotju z navedenim načelom.

(45) Zaprošeni organ bi moral pri odločanju, ali naj sprejme ali zavrne zaprosilo za prenos kazenskega postopka, oceniti, ali bi tak prenos koristil cilju učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti. To oceno bi bilo treba opraviti za vsak primer posebej, da se ugotovi, katera država članica je najprimernejša za pregon zadevnega kaznivega dejanja. Zaprošeni organ bi moral imeti pri tej oceni široko diskrecijsko pravico. Pri taki oceni bi se bilo treba omejiti na relevantne okoliščine zadeve, vključno s tem, ali na prvi pogled obstajajo znaki, da kaznivo dejanje ni bilo v celoti ali deloma storjeno na ozemlju zaprošene države, da večina posledic ali znaten del škode, ki so eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja, ni nastala na ozemlju te države, ter da osumljenec ali obdolženec ni državljan te države oziroma v njej nima prebivališča. Osebne, materialne ali družinske okoliščine žrtve, priče ali drugega zadevnega posameznika same po sebi ne bi smele biti odločilne za oceno, ali bi prenos kazenskega postopka koristil cilju učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti.

(46) Preden se zaprošeni organ odloči, da bo zavrnil zaprosilo za prenos kazenskega postopka na podlagi katerega koli razloga za zavrnitev, bi se moral po potrebi posvetovati z organom prosilcem, da bi pridobil vse potrebne dodatne informacije.

(47) Kadar so pri uporabi te uredbe prizadete pravice osumljencev, obdolžencev in žrtev, bi jim morala zaprošena država v skladu s členom 47 Listine in postopki, ki se uporabljajo na podlagi nacionalnega prava, zagotoviti dostop do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka. Preizkus odločitve o prenosu kazenskega postopka bi moral temeljiti izključno na merilih, določenih v razlogih za zavrnitev iz te uredbe. Pri oceni, ali bi bilo treba kazenski postopek prenesti, bi bilo treba upoštevati vse okoliščine, ki so relevantne za preučitev navedenih meril. Ta ocena bi lahko pogosto vključevala ne le iskanje ravnotežja med interesi ali pravicami posameznikov, katerih pravice bi lahko bile prizadete, temveč tudi upoštevanje posebnosti in praktičnih vidikov delovanja kazenskopravnega sistema. Tako pravno sredstvo ne bi smelo posegati v druga pravna sredstva na podlagi nacionalnega prava.

(48) Zaprošeni organ bi moral imeti pri oceni, ali je prenos kazenskega postopka v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti in ali bi bilo treba zaprosilo za prenos zavrniti iz katerega od neobveznih razlogov za zavrnitev iz te uredbe, široko diskrecijsko pravico. Preučitev uveljavljanja take diskrecijske pravice bi morala biti omejena na preizkus, ali je zaprošeni organ pri sprejemanju odločitve o sprejetju zaprosila za prenos kazenskega postopka očitno prekoračil meje svoje diskrecijske pravice.

(49) Izid glede pravnega sredstva bi lahko bil, da se odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka v celoti ali delno potrdi ali razveljavi. V primeru uspešnega pravnega sredstva bo kazenski postopek načeloma vrnjen v državo prosilko. Vendar bi lahko sodišče v skladu s svojim nacionalnim pravom v nekaterih primerih odločilo tudi, da se odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka lahko potrdi, če so izpolnjeni nekateri pogoji ali dodatne formalnosti, na primer pogoj, da so izpolnjeni nekateri manjkajoči elementi obrazca zaprosila ali da se sprejmejo dodatni ukrepi za izvršitev prenosa, kot je nadaljnja zaščita prič.

(50) Pravno sredstvo iz te uredbe sicer ne bi smelo vključevati preizkusa vsebine zadeve, na primer, ali dokazi zadostujejo za utemeljitev začetka ali nadaljevanja preiskave, ali so dejstva v zadevi ali subjektivni vidiki, kot je naklep ali huda malomarnost, dokazani po veljavnih standardih, ali preizkusa v zvezi z dokazno vrednostjo ali dokazno močjo že zbranih dokazov ali verodostojnostjo izjav.

(51) Da se zagotovi učinkovito uveljavljanje pravice do pravnega sredstva, bi morala zaprošena država zagotoviti, da imajo osumljenci, obdolženci in žrtve pravico do dostopa do vseh dokumentov v zvezi s prenosom kazenskega postopka, ki so bili podlaga za odločitev o sprejetju prenosa na podlagi te uredbe in ki so potrebni za učinkovito izpodbijanje te odločitve. Pravico do dostopa do takih dokumentov bi bilo treba uveljavljati v skladu s postopki na

([28]) Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

podlagi nacionalnega prava zaprošene države in bi se jo lahko omejilo, kadar bi ogrožala zaupnost preiskave ali kako drugače posegala v preiskavo ali ogrožala varnost oseb. Vsako zavrnitev takega dostopa bi bilo treba pretehtati glede na pravice zadevnih oseb, pri čemer je treba upoštevati različne faze kazenskega postopka. Omejitve takega dostopa bi bilo treba razlagati ozko in v skladu s pravico do nepristranskega sodišča iz Listine.

(52) Rok za vložitev učinkovitega pravnega sredstva s strani osumljenca, obdolženca ali žrtve ne bi smel biti daljši od 15 dni od datuma, ko zadevna oseba prejme obrazloženo odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka. Primere, ko osumljenec, obdolženec ali žrtev ob prenosu kazenskega postopka ni identificiran in tej osebi zato takrat ni bilo mogoče sporočiti obrazložene odločitve, bi moralo urejati nacionalno pravo.

(53) Sprejetje prenosa kazenskega postopka s strani zaprošenega organa bi moralo imeti za posledico začasno prekinitev ali odstop od vodenja kazenskega postopka v državi prosilki, da se prepreči podvajanje ukrepov v državi prosilki in zaprošeni državi. To pa ne bi smelo posegati v potrebne preiskovalne ali druge postopkovne ukrepe, vključno s potrebnimi nujnimi ukrepi, ki bi jih morda morala sprejeti država prosilka po prejemu obvestila zaprošenega organa o sprejetju, kadar je to potrebno za učinkovito in pravilno izvajanje sodne oblasti. Pojem „preiskovalni ali drugi postopkovni ukrepi“ bi bilo treba razlagati široko, tako da poleg katerega koli ukrepa za zbiranje dokazov vključuje tudi vsa procesna dejanja, s katerimi se odredi pripor ali kateri koli drug začasni ukrep. Da bi zagotovili, da se kazenski postopek v državi prosilki, ko so sprejeti preiskovalni ali drugi postopkovni ukrepi dokončno izvedeni ali niso več potrebni, ne bi zavlekel, bi bilo treba kazenski postopek v državi prosilki začasno prekiniti ali odstopiti od njegovega vodenja. Če je bilo v zaprošeni državi uporabljeno pravno sredstvo z odložilnim učinkom, se kazenski postopek v državi prosilki ne bi smel začasno prekiniti ali se ne bi smelo odstopiti od njegovega vodenja do odločitve o pravnem sredstvu v zaprošeni državi.

(54) V primerih, ko je pristojnost za kazenski postopek določena izključno na podlagi te uredbe in ko je bilo prejeto zaprosilo za prenos, odločitev o sprejetju ali zavrnitvi prenosa kazenskega postopka pa še ni bila sprejeta, bi morale imeti države članice možnost, da na podlagi nacionalnega prava določijo pravno podlago za začasno prijetje osumljenca ali obdolženca, ki biva v zaprošeni državi, ali za sprejetje drugih začasnih ukrepov s strani pristojnega organa te države. Tako začasno prijetje ali drugi začasni ukrepi bi se morali sprejeti le v skladu z nacionalnim pravom in le, kadar je to potrebno. Za tako začasno prijetje ali druge začasne ukrepe bi morala veljati enaka procesna jamstva, kot se uporabljajo za enake ukrepe na podlagi nacionalnega prava, vključno s sodnim nadzorom. Poleg tega bi bilo treba tako začasno prijetje ali druge začasne ukrepe sprejeti po ustrezni oceni na podlagi informacij, ki so na voljo zaprošenemu organu. Ta uredba pa ne bi smela biti pravna podlaga za prijetje oseb z namenom njihove fizične predaje v zaprošeno državo, da bi ta začela kazenski postopek proti taki osebi.

(55) Pristojni organ zaprošene države bi moral organ prosilec pisno obvestiti o vseh odločbah, sprejetih ob koncu kazenskega postopka v zaprošeni državi. Okvirni sklep 2009/948/PNZ nalaga podobno obveznost, kadar je bil dosežen dogovor o koncentraciji postopkov v eni državi članici. Kadar se zaprošeni organ odloči, da bo odstopil od vodenja kazenskega postopka v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos, bi moral organ prosilec obvestiti o razlogih za tak odstop. Zaprošeni organ bi moral vsaj bistvene dele takih informacij in pravnomočne pisne odločbe, sprejete v zaprošeni državi, prevesti v uradni jezik države prosilke ali v kateri koli drug jezik, ki ga ta država sprejme v skladu s to uredbo. Bistveni deli informacij in odločbe so tisti odlomki, ki se zdijo potrebni, da se organ prosilec seznani z njihovo splošno vsebino.

(56) Če se zaprošeni organ odloči odstopiti od vodenja kazenskega postopka v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos, bi organ prosilec moral imeti možnost nadaljevati ali ponovno začeti kazenski postopek, če to ne bi pomenilo kršitve načela ne bis in idem, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije, in sicer kadar odločba o odstopu od vodenja postopka ne preprečuje dokončno nadaljnjega pregona na podlagi nacionalnega prava zaprošene države in ni bila sprejeta po vsebinski presoji zadeve, tako da v navedeni državi ni preprečen nadaljnji kazenski postopek glede istih dejanj. Žrtve bi morale imeti možnost, da začnejo kazenski postopek ali predlagajo njegov ponovni začetek v državi prosilki v skladu z nacionalnim pravom te države, če to ne bi pomenilo kršitve načela ne bis in idem.

(57) Ko se kazenski postopek v skladu s to uredbo prenese, bi moral zaprošeni organ uporabiti ustrezno nacionalno pravo in postopke. Nič v tej uredbi se ne bi smelo razlagati kot poseganje v prosti preudarek tožilstva, kot je določen v nacionalnem pravu.

(58) Nobena določba te uredbe se ne bi smela razlagati, kot da vpliva na trajanje zastaralnega roka v zaprošeni državi, kot je določeno v nacionalnem pravu te države.

(59) Da bi se zagotovil polni učinek prenosa kazenskega postopka, se dokazi, ki jih prenese organ prosilec, v zadevnem kazenskem postopku v zaprošeni državi ne bi smeli zavrniti zgolj zato, ker so bili ti dokazi zbrani v drugi državi članici. Pristojno sodišče v zaprošeni državi bi moralo obdržati prosti preudarek pri presoji takih dokazov v skladu z nacionalnim pravom, osumljenci in obdolženci pa bi morali obdržati svojo pravico do izpodbijanja dopustnosti takih dokazov v skladu s svojo pravico do obrambe na podlagi Listine. V skladu s temi načeli ter ob spoštovanju različnih pravnih sistemov in izročil držav članic, kot je določeno v členu 67(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), se nobena določba te uredbe ne bi smela razlagati kot prepoved sodiščem, da uporabljajo temeljna načela nacionalnega prava o pravičnosti postopka, kot se uporabljajo v nacionalnih sistemih, vključno s common law sistemi.

(60) Zaprošena država bi morala za določitev kazni za zadevno kaznivo dejanje uporabiti nacionalno pravo. V primerih, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno na ozemlju države prosilke, bi morali imeti zaprošeni organi možnost, da pri določanju kazni upoštevajo najvišjo zagroženo kazen po nacionalnem pravu države prosilke, kadar je to v korist obdolženca in v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države. To bi bilo treba upoštevati v primerih, ko bi se zaradi prenosa kazenskega postopka v zaprošeni državi uporabila višja kazen od najvišje zagrožene kazni za isto kaznivo dejanje v državi prosilki, da bi se zadevnim osumljencem ali obdolžencem zagotovila določena raven pravne varnosti in predvidljivost prava, ki se uporablja. Kadar pristojnost zaprošene države temelji izključno na tej uredbi, bi se morala vedno upoštevati najvišja zagrožena kazen po nacionalnem pravu države prosilke.

(61) Vsaka država članica bi morala kriti svoje stroške prenosa kazenskega postopka, vključno s tistimi, ki so povezani z uveljavljanjem procesnih pravic, do katerih je osumljenec ali obdolženec upravičen v vsaki od zadevnih držav članic, v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom. Države članice ne bi smele imeti možnosti druga od druge zahtevati povračila stroškov, ki nastanejo pri uporabi te uredbe. Če pa državi prosilki nastanejo visoki ali izredni stroški v povezavi s prevodom dokumentov iz spisa zadeve, ki se posredujejo zaprošeni državi, bi moral zaprošeni organ obravnavati predlog organa prosilca za delitev stroškov. V takih primerih bi se morala organ prosilec in zaprošeni organ med seboj posvetovati, da bi dosegla dogovor o delitvi stroškov. Taka posvetovanja bi morala biti po možnosti opravljena pred izdajo zaprosila za prenos. Če dogovora ni mogoče doseči, preden se sprejme odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka, bi moral imeti organ prosilec možnost, da umakne zaprosilo v skladu s to uredbo ali pa ga ohrani in krije tisti del stroškov, ki velja za izredno visokega.

(62) Uporaba standardiziranega obrazca zaprosila, prevedenega v vse uradne jezike Unije, bi olajšala sodelovanje in izmenjavo informacij med organom prosilcem in zaprošenim organom, kar bi jima omogočilo hitrejše in učinkovitejše odločanje o zaprosilu za prenos kazenskega postopka. Uporaba takega obrazca zaprosila bi zmanjšala tudi stroške prevajanja in prispevala k večji kakovosti zaprosil.

(63) Obrazec zaprosila bi moral vsebovati le tiste osebne podatke, ki so potrebni za lažje odločanje zaprošenega organa o zaprosilu za prenos kazenskega postopka. Obrazec zaprosila bi moral vsebovati navedbo kategorij osebnih podatkov, na primer, ali je zadevna oseba osumljenec, obdolženec ali žrtev, ter posebna polja za vsako od teh kategorij.

(64) Da bi učinkovito obravnavali morebitno potrebo po izboljšavah obrazca zaprosila, ki se uporablja za zaprosilo za prenos kazenskega postopka, ali drugih obrazcev, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo prilog k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([29]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet

([29]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(65) Da se zagotovi hitra, neposredna, interoperabilna, zanesljiva in varna izmenjava podatkov v zvezi z zadevami, bi morala komunikacija na podlagi te uredbe med organom prosilcem in zaprošenim organom ter ob sodelovanju osrednjih organov, kadar je država članica imenovala osrednji organ, in z Eurojustom praviloma potekati prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije v smislu Uredbe (EU) 2023/2844 Evropskega parlamenta in Sveta ([30]). Zlasti bi bilo treba decentralizirani sistem informacijske tehnologije praviloma uporabljati za izmenjavo obrazca zaprosila, vseh drugih relevantnih informacij in dokumentov ter vso drugo komunikacijo med organi na podlagi te uredbe. Kadar se uporablja ena ali več izjem iz Uredbe (EU) 2023/2844, zlasti kadar uporaba decentraliziranega sistema informacijske tehnologije ni mogoča ali ustrezna, bi bilo treba omogočiti uporabo drugih komunikacijskih sredstev, kot so določena v navedeni uredbi.

(66) Države članice bi morale imeti možnost, da namesto nacionalnega sistema informacijske tehnologije uporabljajo programsko opremo, ki jo razvije Komisija (v nadaljnjem besedilu: referenčna izvedbena programska oprema). Referenčna izvedbena programska oprema bi morala temeljiti na modularni namestitvi, kar pomeni, da bi bila pakirana in dobavljena ločeno od komponent sistema e-CODEX, vzpostavljenega na podlagi Uredbe (EU) 2022/850 Evropskega parlamenta in Sveta ([31]), potrebnih za njeno povezavo z decentraliziranim sistemom informacijske tehnologije. Ta namestitev bi morala državam članicam omogočiti, da ponovno uporabijo ali izboljšajo svojo obstoječo nacionalno pravosodno komunikacijsko infrastrukturo za namene čezmejne uporabe.

(67) Komisija bi morala biti odgovorna za oblikovanje, vzdrževanje in razvoj referenčne izvedbene programske opreme. Komisija bi morala zasnovati, razviti in vzdrževati referenčno izvedbeno programsko opremo tako, da upravljavcem omogoča zagotavljanje skladnosti z zahtevami in načeli varstva podatkov iz Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([32]) in Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ([33]), zlasti z obveznostmi vgrajenega in privzetega varstva podatkov ter visoke ravni kibernetske varnosti. Referenčna izvedbena programska oprema bi morala vključevati tudi ustrezne tehnične ukrepe in omogočiti organizacijske ukrepe, potrebne za zagotovitev ustrezne ravni varnosti in interoperabilnosti, pri čemer je treba upoštevati, da se lahko izmenjujejo tudi posebne kategorije podatkov. Komisija v okviru izdelave, vzdrževanja in razvoja referenčne izvedbene programske opreme ne obdeluje osebnih podatkov.

(68) Referenčna izvedbena programska oprema, ki jo razvije Komisija kot zaledni sistem, bi morala programsko zbirati statistične podatke, potrebne za spremljanje, take podatke pa bi bilo treba poslati Komisiji. Kadar se države članice odločijo za uporabo nacionalnega sistema informacijske tehnologije namesto referenčne izvedbene programske opreme, ki jo razvije Komisija, bi bil tak sistem lahko opremljen za programsko zbiranje navedenih podatkov, v tem primeru pa bi bilo treba te podatke poslati Komisiji. Konektor e-CODEX bi lahko bil opremljen tudi s funkcijo, ki omogoča pridobivanje ustreznih statističnih podatkov.

(69) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev decentraliziranega sistema informacijske tehnologije. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([34]).

([30]) Uredba (EU) 2023/2844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o digitalizaciji pravosodnega sodelovanja in dostopa do sodnega varstva v čezmejnih civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah ter o spremembi nekaterih aktov s področja pravosodnega sodelovanja (UL L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) Uredba (EU) 2022/850 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2022 o računalniško podprtem sistemu za čezmejno elektronsko izmenjavo podatkov na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah (sistem e-CODEX) ter spremembi Uredbe (EU) 2018/1726 (UL L 150, 1.6.2022, str. 1).

([32]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

([33]) Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

([34]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(70) Ta uredba bi morala zagotoviti pravno podlago za izmenjavo osebnih podatkov med državami članicami za namene prenosa kazenskih postopkov v skladu s členom 8 in členom 10, točka (a), Direktive (EU) 2016/680. Vse druge vidike, povezane z osebnimi podatki, kot je obdobje hrambe osebnih podatkov, ki jih prejme organ prosilec, obdelava osebnih podatkov s strani organa prosilca in zaprošenega organa, pa bi moralo urejati nacionalno pravo držav članic, sprejeto na podlagi Direktive (EU) 2016/680. Organ prosilec in zaprošeni organ bi se morala šteti za upravljavca v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na podlagi navedene direktive. Osrednji organi bi lahko zagotavljali upravno podporo organu prosilcu in zaprošenemu organu ter bi jih bilo treba, kolikor obdelujejo osebne podatke v imenu teh upravljavcev, šteti za obdelovalce zadevnega upravljavca. Kar zadeva obdelavo osebnih podatkov s strani Eurojusta, bi se morala v okviru te uredbe uporabljati Uredba (EU) 2018/1725, in sicer brez poseganja v posebna pravila o varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2018/1727. Nobena določba te uredbe se ne bi smela razlagati kot nadaljnje širjenje pravic do dostopa na druge informacijske sisteme Unije na podlagi pravnih aktov Unije o vzpostavitvi teh sistemov.

(71) Ker cilja te uredbe, in sicer prenosa kazenskih postopkov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja.

(72) V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska s pismom z dne 13. julija 2023 podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.

(73) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(74) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 22. maja 2023 ([35]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa pravila o prenosu kazenskih postopkov med državami članicami z namenom izboljšanja učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti na skupnem območju svobode, varnosti in pravice.

2. Ta uredba se uporablja za vse primere prenosa kazenskih postopkov, ki potekajo v državah članicah.

3. Ta uredba ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, kot so določeni v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

([35]) UL C 253, 18.7.2023, str. 6.

(1) „država prosilka“ pomeni državo članico, v kateri poteka kazenski postopek in v kateri je bilo izdano zaprosilo za prenos tega postopka v drugo državo članico ali ki je začela posvetovanje ali prejela zaprosilo za posvetovanje glede morebitnega prenosa kazenskega postopka;

(2) „zaprošena država“ pomeni državo članico, ki ji je posredovano zaprosilo za prenos kazenskega postopka z namenom prevzema tega postopka ali ki je prejela zaprosilo za posvetovanje ali začela posvetovanje glede morebitnega prenosa kazenskega postopka;

(3) „organ prosilec“ pomeni:

(a) sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca v državi prosilki, pristojnega v zadevi, ali

(b) kateri koli drug pristojni organ, ki ga kot takega imenuje država prosilka in v zadevi deluje kot preiskovalni organ v kazenskem postopku s pristojnostjo zaprositi za prenos kazenskega postopka v skladu z nacionalnim pravom. Poleg tega zaprosilo za prenos kazenskega postopka pred posredovanjem zaprošenemu organu potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec v državi prosilki, potem ko preizkusi njegovo skladnost s pogoji za izdajo takega zaprosila na podlagi te uredbe. Kadar je zaprosilo za prenos kazenskega postopka potrdil sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec v državi prosilki, se lahko za namene posredovanja zaprosila tudi navedeni organ obravnava kot organ prosilec;

(4) „zaprošeni organ“ pomeni sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca, pristojnega za sprejetje odločitve o sprejetju ali zavrnitvi prenosa kazenskega postopka v skladu s členom 11(1) in, kadar pravni sistem zaprošene države to omogoča, za sprejetje nadaljnjih ukrepov v skladu s to uredbo ali kakršnih koli ukrepov, kot je določeno v njegovem nacionalnem pravu.

Brez poseganja v zahtevo, da mora odločitev o sprejetju ali zavrnitvi prenosa kazenskega postopka v skladu s členom 11(1) sprejeti izključno sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec na podlagi svoje ocene razlogov za zavrnitev na podlagi člena 12, lahko zaprošena država zaradi strukture svojega notranjega pravnega sistema, ki izhaja iz common law pravnega izročila, kadar njen nacionalni pravni sistem njenim sodiščem ali državnim tožilcem ne dovoljuje, da sprejmejo druge ukrepe kot odločitev o sprejetju ali zavrnitvi prenosa kazenskega postopka v skladu s členom 11(1), določi, da drug organ, ki je po njenem nacionalnem pravu pristojen za sprejemanje ukrepov v kazenskih postopkih, sprejme ukrepe izključno z namenom, da bi bilo tako pravosodno odločanje lažje. Tak drug pristojni organ lahko sprejme tudi nadaljnje ukrepe za namene te uredbe;

(5) „decentralizirani sistem informacijske tehnologije“ pomeni decentralizirani sistem informacijske tehnologije, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) 2023/2844;

(6) „žrtev“ pomeni žrtev, kakor je opredeljena v členu 2(1), točka (a), Direktive 2012/29/EU, ali pravno osebo, kakor je opredeljena v nacionalnem pravu, ki je utrpela škodo ali ekonomsko izgubo kot neposredno posledico kaznivega dejanja, ki je predmet kazenskega postopka, za katerega se uporablja ta uredba.

Člen 3

Pristojnost

1. Kolikor pristojnosti ne določa že nacionalno pravo zaprošene države, je za namene te uredbe zaprošena država pristojna za vsa kazniva dejanja, za katera se uporablja nacionalno pravo države prosilke, kadar:

(a) zaprošena država na podlagi člena 4, točka 7(b), Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ zavrne predajo osumljenca ali obdolženca, ki se nahaja v zaprošeni državi in je njen državljan ali ima v njej prebivališče;

(b) zaprošena država zavrne predajo osumljenca ali obdolženca, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje in ki se nahaja v zaprošeni državi ter je njen državljan ali ima v njej prebivališče, če v izjemnih okoliščinah na podlagi konkretnih in objektivnih dokazov ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi predaja v konkretnih okoliščinah primera pomenila očitno kršitev ene od relevantnih temeljnih pravic iz člena 6 PEU in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina);

(c) je večina posledic kaznivega dejanja ali znaten del škode, ki so eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja, nastala na ozemlju zaprošene države;

(d) v zaprošeni državi poteka kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca glede drugih dejstev, osumljenec ali obdolženec pa je državljan zaprošene države ali ima v njej prebivališče, ali

(e) v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih, delno istih ali povezanih dejstev zoper druge osebe, osumljenec ali obdolženec v kazenskem postopku, ki naj se prenese, pa je državljan zaprošene države ali ima v njej prebivališče.

2. Kadar zaprošena država vzpostavi pristojnost izključno na podlagi odstavka 1, se ta pristojnost izvaja le na podlagi zaprosila za prenos kazenskega postopka na podlagi te uredbe.

Člen 4

Odpoved možnosti vodenja kazenskega postopka, njegova začasna prekinitev ali odstop od njegovega vodenja s strani države prosilke

Država članica, ki je na podlagi svojega nacionalnega prava pristojna za pregon kaznivega dejanja, se lahko za namene uporabe te uredbe odpove možnosti vodenja kazenskega postopka, ga začasno prekine ali odstopi od njegovega vodenja, da se omogoči prenos kazenskega postopka v zvezi s tem kaznivim dejanjem na zaprošeno državo.

POGLAVJE 2

PRENOS KAZENSKEGA POSTOPKA

Člen 5

Merila za zaprosilo za prenos kazenskega postopka

1. Zaprosilo za prenos kazenskega postopka se lahko izda le, kadar organ prosilec meni, da bi se cilj učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, vključno s sorazmernostjo, bolje dosegel z vodenjem zadevnega kazenskega postopka v drugi državi članici.

2. Organ prosilec pri odločanju, ali naj zaprosi za prenos kazenskega postopka, upošteva zlasti naslednja merila:

(a) kaznivo dejanje je bilo v celoti ali delno storjeno na ozemlju zaprošene države ali pa je večina posledic kaznivega dejanja ali znaten del škode, ki so eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja, nastala na ozemlju zaprošene države;

(b) eden ali več osumljencev ali obdolžencev so državljani zaprošene države ali imajo v njej prebivališče;

(c) eden ali več osumljencev ali obdolžencev se nahaja v zaprošeni državi, ta država pa zavrne predajo teh oseb državi prosilki na podlagi:

(i) člena 4, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ;

(ii) člena 4, točka 3, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kadar taka zavrnitev ne temelji na pravnomočni sodbi, izrečeni tej osebi v zvezi z istim kaznivim dejanjem, ki onemogoča nadaljnji kazenski postopek, ali

(iii) člena 4, točka 7, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ;

(d) eden ali več osumljencev ali obdolžencev, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, se nahaja v zaprošeni državi, ta država pa zavrne predajo teh oseb, če v izjemnih okoliščinah na podlagi konkretnih in objektivnih dokazov ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi predaja v konkretnih okoliščinah primera pomenila očitno kršitev ene od relevantnih temeljnih pravic iz člena 6 PEU in Listine;

(e) večina dokazov, pomembnih za preiskavo, je v zaprošeni državi ali pa v njej prebiva večina relevantnih prič;

(f) v zaprošeni državi poteka kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca glede istih, delno istih ali drugih dejstev;

(g) v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih, delno istih ali povezanih dejstev zoper druge osebe;

(h) eden ali več osumljencev ali obdolžencev v zaprošeni državi prestaja ali bo prestajalo kazen odvzema prostosti;

(i) izvršitev kazni v zaprošeni državi bo verjetno izboljšala možnosti socialne rehabilitacije obsojenca ali obstajajo drugi razlogi, zakaj bi bila izvršitev kazni v zaprošeni državi ustreznejša;

(j) ena ali več žrtev je državljanov zaprošene države ali imajo v njej prebivališče;

(k) pristojni organi držav članic so dosegli soglasje o koncentraciji kazenskih postopkov v eni državi članici na podlagi Okvirnega sklepa 2009/948/PNZ ali kako drugače.

Za namene prvega pododstavka, točka (j), organ prosilec ustrezno upošteva žrtve, ki so otroci, in druge ranljive osebe.

3. Osumljenec, obdolženec ali žrtev lahko v skladu s postopki na podlagi nacionalnega prava pristojnim organom države prosilke ali zaprošene države predlaga, naj prenesejo kazenski postopek v skladu s to uredbo. Taki predlogi se obravnavajo in evidentirajo v skladu s postopkom za evidentiranje na podlagi nacionalnega prava zadevne države članice. Če se predlog poda pristojnemu organu zaprošene države, se lahko zaprošeni organ posvetuje z organom prosilcem. Predlogi na podlagi tega odstavka državi prosilki ne nalagajo obveznosti, da zaprosi za prenos kazenskega postopka ali ga prenese na zaprošeno državo, ali organu prosilcu ali zaprošenemu organu, da se posvetujeta drug z drugim.

Člen 6

Pravice osumljenca ali obdolženca

1. Pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka organ prosilec v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ustrezno upošteva pravne interese osumljenca ali obdolženca, vključno z vidiki, povezanimi z obnavljalno pravičnostjo.

2. Pravice iz odstavkov 3, 4 in 6 tega člena ter členov 15 in 17 se uporabljajo za osumljence ali obdolžence v kazenskem postopku od trenutka, ko jih pristojni organi države članice z uradnim obvestilom ali kako drugače seznanijo, da so osumljeni ali obdolženi storitve kaznivega dejanja, in ne glede na to, ali jim je odvzeta prostost.

3. Organ prosilec pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka:

(a) obvesti osumljenca ali obdolženca v skladu z veljavnim nacionalnim pravom in v jeziku, ki ga osumljenec ali obdolženec razume, o svoji nameri, da bo izdal zaprosilo za prenos kazenskega postopka ter

(b) da osumljencu ali obdolžencu možnost, da izrazi mnenje o takem prenosu, vključno z vidiki, povezanimi z obnavljalno pravičnostjo.

Organu prosilcu ni treba izpolniti obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka, kadar:

(a) bi izpolnjevanje teh obveznosti ogrozilo zaupnost preiskave ali kako drugače posegalo vanjo;

(b) osumljenca ali obdolženca kljub razumnim prizadevanjem organa prosilca ni mogoče najti ali stopiti v stik z njim, ali

(c) zaprosilo za prenos kazenskega postopka sledi predlogu osumljenca ali obdolženca na podlagi člena 5(3).

4. Kadar se osumljenec ali obdolženec odloči, da bo izrazil mnenje, kot je navedeno v odstavku 3, prvi pododstavek, točka (b), to stori najpozneje deset dni po tem, ko je bil obveščen o nameri za izdajo zaprosila za prenos in mu je bila dana možnost, da izrazi mnenje na podlagi odstavka 3. Organ prosilec pri odločanju o tem, ali bo zaprosil za prenos kazenskega postopka, evidentira in upošteva to mnenje. To evidentiranje poteka v skladu s postopkom za evidentiranje na podlagi nacionalnega prava države članice prosilke.

5. V primerih, ko se osumljenec ali obdolženec nahaja v zaprošeni državi, lahko organ prosilec za namene odstavka 3 posreduje zaprošenemu organu izpolnjeni izvod obrazca iz Priloge II. V takih primerih se obveznosti iz odstavkov 3 in 4 smiselno uporabljajo za zaprošeni organ, ki ustrezno obvesti organ prosilec. Če ta osumljenec ali obdolženec izrazi mnenje, ga zaprošeni organ posreduje organu prosilcu.

6. Kadar organ prosilec izda zaprosilo za prenos kazenskega postopka in je bil osumljenec ali obdolženec obveščen v skladu z odstavkom 3, brez nepotrebnega odlašanja obvesti osumljenca ali obdolženca v jeziku, ki ga osumljenec ali obdolženec razume, da je bilo zaprosilo izdano.

7. V primerih, ko se osumljenec ali obdolženec nahaja v zaprošeni državi, lahko organ prosilec za namene odstavka 6 posreduje zaprošenemu organu izpolnjeni izvod obrazca iz Priloge III. V takih primerih se obveznosti iz odstavka 6 smiselno uporabljajo za zaprošeni organ, ki ustrezno obvesti organ prosilec.

Člen 7

Pravice žrtve

1. Pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka organ prosilec v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ustrezno upošteva pravne interese žrtve, vključno z vidiki, povezanimi z obnavljalno pravičnostjo.

2. Kadar je žrtev fizična oseba, ki prebiva v državi prosilki in prejema informacije o kazenskem postopku v skladu s členom 6(1) Direktive 2012/29/EU, kot je prenesen v nacionalno pravo, ali pravna oseba, ki ima sedež v državi prosilki in prejema informacije o tem v skladu z nacionalnim pravom, organ prosilec pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka:

(a) obvesti žrtev v skladu z veljavnim nacionalnim pravom in v jeziku, ki ga žrtev razume, o svoji nameri, da bo izdal zaprosilo za prenos kazenskega postopka ter

(b) da žrtvi možnost, da izrazi mnenje o takem prenosu, vključno z vidiki, povezanimi z obnavljalno pravičnostjo.

Organu prosilcu ni treba izpolniti obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka, kadar:

(a) bi izpolnjevanje teh obveznosti ogrozilo zaupnost preiskave ali kako drugače poseglo vanjo, ali

(b) zaprosilo za prenos kazenskega postopka sledi predlogu žrtve iz člena 5(3).

3. Kadar se žrtev odloči, da bo izrazila mnenje, kot je navedeno v odstavku 2, prvi pododstavek, točka (b), to stori najpozneje deset dni po tem, ko je bila obveščena o nameri za izdajo zaprosila za prenos in ji je bila dana možnost, da izrazi mnenje na podlagi odstavka 2. Organ prosilec pri odločanju o tem, ali bo zaprosil za prenos kazenskega postopka, evidentira in upošteva to mnenje. To evidentiranje poteka v skladu s postopkom za evidentiranje na podlagi nacionalnega prava države članice prosilke.

4. Kadar organ prosilec izda zaprosilo za prenos kazenskega postopka in je bila žrtev obveščena v skladu z odstavkom 2, brez nepotrebnega odlašanja obvesti žrtev v jeziku, ki ga žrtev razume, da je bilo zaprosilo izdano.

Člen 8

Postopek za zaprosilo za prenos kazenskega postopka

1. Organ prosilec pripravi zaprosilo za prenos kazenskega postopka na obrazcu zaprosila iz Priloge I. Organ prosilec podpiše obrazec zaprosila ter potrdi točnost in pravilnost njegove vsebine.

2. Zaprosilo za prenos kazenskega postopka se ustrezno utemelji in vsebuje zlasti naslednje informacije:

(a) informacije o organu prosilcu;

(b) opis kaznivega dejanja, ki je predmet kazenskega postopka, in veljavne določbe kazenskega prava države prosilke;

(c) razloge, zakaj je prenos kazenskega postopka potreben in primeren, ter zlasti katera merila iz člena 5(2) se uporabljajo;

(d) razpoložljive potrebne informacije o osumljencu ali obdolžencu in žrtvi;

(e) oceno učinka prenosa kazenskega postopka na pravice osumljenca ali obdolženca in žrtve na podlagi informacij, ki so na voljo organu prosilcu, po potrebi vključno z mnenjem zadevnih oseb, pridobljenim v skladu s členom 6(3) in (4) ali členom 7(2) in (3), ali predlogi, podanimi na podlagi člena 5(3);

(f) informacije o procesnih dejanjih ali ukrepih, ki vplivajo na kazenski postopek, opravljenih oziroma uvedenih v državi prosilki, vključno z vsemi začasnimi prisilnimi ukrepi v teku in časovno omejitvijo uporabe takih ukrepov;

(g) vse zadevne posebne pogoje za obdelavo osebnih podatkov na podlagi člena 9(3) Direktive (EU) 2016/680.

3. Kadar je osumljenec ali obdolženec izrazil mnenje na podlagi člena 6(3) in (4) oziroma kadar je žrtev izrazila mnenje na podlagi člena 7(2) in (3), se to mnenje posreduje zaprošenemu organu skupaj z zaprosilom za prenos kazenskega postopka. Če je bilo mnenje osumljenca, obdolženca ali žrtve izraženo ustno, organ prosilec zagotovi, da je zaprošenemu organu na voljo zapisnik o taki izjavi.

4. Po potrebi se zaprosilu za prenos kazenskega postopka priložijo morebitne dodatne relevantne informacije in dokumenti.

5. Izpolnjeni obrazec zaprosila iz odstavka 1 tega člena in bistveni deli vseh drugih pisnih informacij, priloženih zaprosilu za prenos kazenskega postopka, se prevedejo v uradni jezik zaprošene države ali v kateri koli drug jezik, ki ga zaprošena država sprejme v skladu s členom 32(1), točka (d).

6. Organ prosilec posreduje zaprosilo za prenos kazenskega postopka neposredno zaprošenemu organu ali, kadar je ustrezno, ob sodelovanju osrednjega organa iz člena 20. Organ prosilec in zaprošeni organ vso drugo uradno komunikacijo opravita neposredno ali, kadar je ustrezno, ob sodelovanju osrednjega organa iz člena 20.

7. Kadar zaprošeni organ organu prosilcu ni znan, organ prosilec opravi vse potrebne poizvedbe, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, kot je določena v Sklepu Sveta 2008/976/PNZ ([36]), da ugotovi, kateri organ je pristojen v zaprošeni državi za sprejetje odločitve na podlagi člena 11(1).

8. Zaprošeni organ organu prosilcu brez nepotrebnega odlašanja in v vsakem primeru v sedmih dneh od prejema obrazca zaprosila iz odstavka 1 tega člena pošlje potrdilo o prejemu. Ta obveznost velja tako za osrednji organ iz člena 20, kadar je to ustrezno, kot za zaprošeni organ, ki prejme zaprosilo za prenos kazenskega postopka od osrednjega organa.

9. Kadar organ v zaprošeni državi, ki je prejel zaprosilo za prenos kazenskega postopka, ni pristojen za sprejetje odločitve na podlagi člena 11(1), zaprosilo brez nepotrebnega odlašanja posreduje pristojnemu zaprošenemu organu v isti državi članici in o tem ustrezno obvesti organ prosilec.

Člen 9

Informacije, ki jih organ prosilec zagotovi po posredovanju zaprosila

1. Organ prosilec brez nepotrebnega odlašanja obvesti zaprošeni organ o vseh procesnih dejanjih ali ukrepih, ki vplivajo na kazenski postopek, opravljenih oziroma uvedenih v državi prosilki po posredovanju zaprosila za prenos kazenskega postopka, in zagotovi vse relevantne dokumente.

([36]) Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

2. Informacije iz odstavka 1 in bistvene dele relevantnih dokumentov, zagotovljenih v skladu z navedenim odstavkom, organ prosilec prevede v uradni jezik zaprošene države ali v kateri koli drug jezik, ki ga zaprošena država sprejme v skladu s členom 32(1), točka (d).

Člen 10

Umik zaprosila

1. Organ prosilec lahko kadar koli pred prejetjem odločitve zaprošenega organa glede sprejetja ali zavrnitve prenosa kazenskega postopka v skladu s členom 11(1) umakne zaprosilo za prenos kazenskega postopka. V takih primerih organ prosilec nemudoma ustrezno obvesti zaprošeni organ.

2. Organ prosilec osumljenca ali obdolženca, ki je bil obveščen v skladu s členom 6(3), in žrtev, ki je bila obveščena v skladu s členom 7(2), obvesti o umiku zaprosila za prenos kazenskega postopka in to stori v jeziku, ki ga razumeta.

3. V primerih, ko se osumljenec ali obdolženec nahaja v zaprošeni državi, lahko organ prosilec za namene zagotavljanja informacij iz odstavka 2 posreduje zaprošenemu organu izpolnjeni izvod obrazca iz Priloge VI. V takih primerih zaprošeni organ zagotovi te informacije osumljencu ali obdolžencu in o tem ustrezno obvesti organ prosilec.

4. Kadar organ prosilec v skladu z odstavkom 1 obvesti zaprošeni organ o umiku zaprosila za prenos kazenskega postopka, kazenski postopek še naprej vodi organ prosilec.

Člen 11

Odločitev zaprošenega organa

1. Zaprošeni organ sprejme odločitev o tem, ali bo v celoti ali delno sprejel ali zavrnil prenos kazenskega postopka, in v skladu s svojim nacionalnim pravom odloči o ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka se ustrezno obrazloži.

2. Zaprošeni organ sporoči organu prosilcu odločitev iz odstavka 1 tega člena v skladu z roki iz člena 13.

3. Če zaprošeni organ meni, da informacije, ki jih je sporočil organ prosilec, ne zadostujejo, da bi lahko sprejel odločitev o tem, ali bo sprejel ali zavrnil prenos kazenskega postopka, lahko zahteva dodatne informacije, ki so po njegovem mnenju za to potrebne. Organ prosilec brez nepotrebnega odlašanja zagotovi zahtevane dodatne informacije, če so na voljo, skupaj s prevodom v uradni jezik zaprošene države ali v kateri koli drug jezik, ki ga zaprošena država sprejme v skladu s členom 32(1), točka (d).

4. Če se zaprošeni organ odloči, da bo zavrnil prenos kazenskega postopka v skladu s členom 12, o razlogih za tako zavrnitev obvesti organ prosilec.

5. Kadar organ prosilec prejme obrazloženo odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka na podlagi odstavka 1 tega člena, zaprošenemu organu brez nepotrebnega odlašanja posreduje izvirnik ali overjeno kopijo spisa zadeve ali njegovih relevantnih delov, skupaj z njihovim prevodom v uradni jezik zaprošene države ali v kateri koli drug jezik, ki ga zaprošena država sprejme v skladu s členom 32(1), točka (d).

6. Če se od vodenja kazenskega postopka odstopi v skladu s členom 21, organ prosilec vse preostale relevantne dele spisa zadeve v izvirniku ali overjeni kopiji, vključno z relevantnimi fizičnimi dokazi, brez nepotrebnega odlašanja posreduje zaprošenemu organu. V primeru, da je bila overjena kopija spisa zadeve že predložena zaprošenemu organu, organ prosilec na zahtevo zaprošenega organa posreduje izvirnike iz spisa zadeve. Država prosilka lahko zahteva, da se ji izvirniki iz spisa zadeve ali fizični dokazi vrnejo, potem ko ti izvirniki ali ti dokazi v zaprošeni državi niso več potrebni ali ko se postopek v zaprošeni državi konča. Kadar država prosilka, kadar jo o tem vpraša zaprošena država, da vedeti, da ne namerava zahtevati vrnitve izvirnikov iz spisa zadeve ali fizičnih dokazov, ko ti niso več potrebni ali ko se postopek konča, lahko zaprošena država v skladu s svojim nacionalnim pravom odloči, kaj bo storila s preostalimi dokazi, vključno s tem, ali bo take dokaze ohranila ali uničila.

7. Za namene odstavkov 5 in 6 se lahko organ prosilec in zaprošeni organ posvetujeta, da določita relevantne dele spisa zadeve, ki jih je treba posredovati in prevesti.

Člen 12

Razlogi za zavrnitev

1. Zaprošeni organ v celoti ali delno zavrne prenos kazenskega postopka, kadar na podlagi nacionalnega prava zaprošene države ni mogoče uvesti ali izvesti kazenskega postopka v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos kazenskega postopka, če je podan eden ali več od naslednjih razlogov:

(a) ravnanje, v zvezi s katerim je bilo predloženo zaprosilo, po nacionalnem pravu zaprošene države ni kaznivo dejanje;

(b) prevzem kazenskega postopka bi bil v nasprotju z načelom ne bis in idem;

(c) osumljenec ali obdolženec zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovoren za kaznivo dejanje;

(d) kazenski pregon je v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države zastaral;

(e) pogoji za pregon kaznivega dejanja v zaprošeni državi niso izpolnjeni;

(f) za kaznivo dejanje velja amnestija v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države;

(g) zaprošena država ni pristojna za kaznivo dejanje v skladu z nacionalnim pravom ali ni pristojna na podlagi člena 3.

2. Zaprošeni organ lahko v celoti ali delno zavrne prenos kazenskega postopka, če je podan eden ali več od naslednjih razlogov:

(a) zaradi privilegija ali imunitete na podlagi nacionalnega prava zaprošene države ni mogoče ukrepati;

(b) zaprošeni organ meni, da prenos kazenskega postopka ni v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti;

(c) kaznivo dejanje ni bilo v celoti ali deloma storjeno na ozemlju zaprošene države, večina posledic ali znaten del škode, ki so eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja, ni nastala na ozemlju te države, osumljenec ali obdolženec pa ni državljan te države ali v njej nima prebivališča;

(d) obrazec zaprosila iz člena 8(1) je nepopoln ali očitno nepravilen in ni bil dopolnjen ali popravljen po posvetovanju iz odstavka 3 tega člena;

(e) ravnanje, v zvezi s katerim je bilo predloženo zaprosilo, ni kaznivo dejanje v kraju, kjer je bilo storjeno, in zaprošena država na podlagi svojega nacionalnega prava nima izvirne pristojnosti za pregon kaznivega dejanja.

3. Kadar je podan kateri koli od razlogov iz odstavkov 1 in 2, se zaprošeni organ pred odločitvijo, da v celoti ali delno zavrne prenos kazenskega postopka, kadar je ustrezno, posvetuje z organom prosilcem in ga po potrebi zaprosi, da brez nepotrebnega odlašanja zagotovi vse potrebne informacije.

4. Kadar je podan razlog iz odstavka 2, točka (a), in kadar je za odvzem privilegija ali imunitete pristojen organ zaprošene države, zaprošeni organ od tega organa zahteva, da brez nepotrebnega odlašanja izvrši to pristojnost. Kadar je za odvzem privilegija ali imunitete pristojen organ druge države ali mednarodne organizacije, organ prosilec zahteva, da ta organ ali mednarodna organizacija izvrši to pristojnost.

Člen 13

Roki

1. Zaprošeni organ brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa najpozneje v 60 dneh po tem, ko pristojni zaprošeni organ prejme zaprosilo za prenos kazenskega postopka, organu prosilcu sporoči svojo odločitev glede sprejetja ali zavrnitve prenosa kazenskega postopka.

2. Če v konkretnem primeru zaprošeni organ ne more spoštovati roka iz odstavka 1, o tem brez nepotrebnega odlašanja ustrezno obvesti organ prosilec in navede razloge za zamudo. V takih primerih se rok iz odstavka 1 lahko podaljša za največ 30 dni.

3. Kadar na podlagi nacionalnega prava zaprošene države obstoji privilegij ali imuniteta, rok iz odstavka 1 začne teči šele na dan, ko je zaprošeni organ obveščen o odvzemu privilegija ali imunitete.

Člen 14

Posvetovanja med organom prosilcem in zaprošenim organom

1. Organ prosilec in zaprošeni organ se po potrebi ter brez poseganja v člen 11(3), (5), (6) in (7), člen 13(3) ter člen 19(2) brez nepotrebnega odlašanja posvetujeta, da se zagotovi učinkovita uporaba te uredbe.

2. Posvetovanja med organom prosilcem in zaprošenim organom se lahko opravijo tudi pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka, zlasti z namenom ugotoviti, ali bi bil prenos v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, vključno s tem, ali je sorazmeren. Zaprošeni organ se lahko, da bi predlagal prenos kazenskega postopka iz države prosilke, posvetuje z organom prosilcem tudi o tem, ali bi bilo mogoče izdati zaprosilo za prenos kazenskega postopka.

3. Kadar se organ prosilec pred zaprosilom za prenos kazenskega postopka posvetuje z zaprošenim organom, zaprošenemu organu da na voljo informacije v zvezi s kazenskim postopkom, razen če bi to ogrozilo zaupnost preiskave ali kako drugače posegalo vanjo.

4. Kadar organi prejmejo zaprosila za posvetovanje na podlagi tega člena, nanje odgovorijo brez nepotrebnega odlašanja.

Člen 15

Informacije, ki se zagotovijo osumljencu in obdolžencu o odločitvi glede sprejetja ali zavrnitve prenosa

1. Kadar zaprošeni organ v skladu s členom 11(1) sprejme odločitev, da bo sprejel prenos kazenskega postopka, brez nepotrebnega odlašanja v jeziku, ki ga osumljenec ali obdolženec razume:

(a) obvesti osumljenca ali obdolženca o odločitvi o sprejetju prenosa kazenskega postopka;

(b) pošlje osumljencu ali obdolžencu kopijo obrazložene odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka in

(c) obvesti osumljenca ali obdolženca o pravici do učinkovitega pravnega sredstva v zaprošeni državi, vključno z roki za tako pravno sredstvo.

Zaprošeni organ lahko po potrebi organ prosilec zaprosi za pomoč pri izvajanju nalog iz tega odstavka.

2. V primerih, kadar se osumljenec ali obdolženec nahaja v državi prosilki, lahko zaprošeni organ za namene odstavka 1 organu prosilcu posreduje izpolnjeni izvod obrazca iz Priloge IV. V takih primerih se obveznosti iz odstavka 1 smiselno uporabljajo za organ prosilec, ki o tem ustrezno obvesti zaprošeni organ.

3. Kadar zaprošeni organ v skladu s členom 11(1) sprejme odločitev, da bo zavrnil prenos kazenskega postopka, organ prosilec brez nepotrebnega odlašanja obvesti osumljenca ali obdolženca v jeziku, ki ga osumljenec ali obdolženec razume, o odločitvi o zavrnitvi prenosa.

Zaprošeni organ lahko po potrebi organ prosilec zaprosi za pomoč pri izvajanju nalog iz tega odstavka.

4. V primerih, kadar se osumljenec ali obdolženec nahaja v zaprošeni državi, lahko organ prosilec za namene odstavka 3 zaprošenemu organu posreduje izpolnjeni izvod obrazca iz Priloge IV. V takih primerih se obveznost iz odstavka 3 smiselno uporablja za zaprošeni organ, ki o tem ustrezno obvesti organ prosilec.

5. Zaprošenemu organu ni treba izpolniti obveznosti iz odstavka 1, organu prosilcu pa ne obveznosti iz odstavka 3, kadar:

(a) bi izpolnitev teh obveznosti ogrozila zaupnost preiskave ali kako drugače posegala vanjo, ali

(b) osumljenca ali obdolženca kljub razumnim prizadevanjem zaprošenega organa oziroma organa prosilca ni mogoče najti ali stopiti v stik z njim.

Člen 16

Informacije, ki se zagotovijo žrtvi o odločitvi glede sprejetja ali zavrnitve prenosa

1. Kadar zaprošeni organ v skladu s členom 11(1) te uredbe sprejme odločitev, da bo sprejel prenos kazenskega postopka, žrtev pa je fizična oseba, ki ima prebivališče v državi prosilki, in prejema informacije o kazenskem postopku v skladu s členom 6(1) Direktive 2012/29/EU, kot je prenesen v nacionalno pravo, oziroma je pravna oseba, ki ima sedež v državi prosilki in prejema takšne informacije v skladu z nacionalnim pravom, zaprošeni organ brez nepotrebnega odlašanja obvesti žrtev v jeziku, ki ga žrtev razume o:

(a) odločitvi zaprošenega organa o sprejetju prenosa kazenskega postopka in

(b) pravici žrtve do učinkovitega pravnega sredstva v zaprošeni državi, vključno z roki za tako pravno sredstvo.

Zaprošeni organ lahko po potrebi organ prosilec zaprosi za pomoč pri izvajanju nalog iz tega odstavka.

2. V primerih, kadar se žrtev nahaja v državi prosilki, lahko zaprošeni organ za namene odstavka 1 posreduje organu prosilcu izpolnjeni izvod obrazca iz Priloge V. V takih primerih se obveznosti iz odstavka 1 smiselno uporabljajo za organ prosilec, ki o tem ustrezno obvesti zaprošeni organ.

3. Kadar zaprošeni organ v skladu s členom 11(1) te uredbe sprejme odločitev, da bo zavrnil prenos kazenskega postopka, žrtev pa je fizična oseba, ki ima prebivališče v državi prosilki in prejema informacije o kazenskem postopku v skladu s členom 6(1) Direktive 2012/29/EU, kot je prenesen v nacionalno pravo, oziroma je pravna oseba, ki ima sedež v državi prosilki in prejema take informacije v skladu z nacionalnim pravom, organ prosilec brez nepotrebnega odlašanja obvesti žrtev v jeziku, ki ga žrtev razume, o odločitvi o zavrnitvi prenosa.

4. Zaprošenemu organu ni treba izpolniti obveznosti iz odstavka 1, organu prosilcu pa ne obveznosti iz odstavka 3, kadar:

(a) bi izpolnitev teh obveznosti ogrozila zaupnost preiskave ali kako drugače posegala vanjo, ali

(b) žrtve kljub razumnim prizadevanjem zaprošenega organa oziroma organa prosilca ni mogoče najti ali stopiti v stik z njo.

Člen 17

Pravica do učinkovitega pravnega sredstva

1. Osumljenci, obdolženci in žrtve imajo v zaprošeni državi pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka. Ta pravica se uveljavlja na sodišču v zaprošeni državi v skladu z njenim nacionalnim pravom.

2. Če se pravno sredstvo uveljavlja zoper odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka, se odločitev preizkusi v skladu z nacionalnim pravom in na podlagi meril iz člena 12(1) in (2). Kolikor se je uveljavljala diskrecijska pravica, se preizkus omeji na oceno, ali je zaprošeni organ očitno prekoračil meje svoje diskrecijske pravice.

Rok za vložitev učinkovitega pravnega sredstva je največ 15 dni od datuma prejetja obrazložene odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka.

Kadar se zaprosilo za prenos kazenskega postopka izda po končani kazenski preiskavi in je zoper osumljenca ali obdolženca podana obtožba, ima uveljavljanje pravnega sredstva zoper odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka odložilni učinek. Ta odložilni učinek ne vpliva na možnost zaprošene države, da ohrani začasne ukrepe, ki so potrebni za

preprečitev pobega osumljenca ali obdolženca ali za ohranitev dokazov, predmetov, ki so bili uporabljeni za kaznivo dejanje, ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

Končna odločitev o pravnem sredstvu se sprejme brez nepotrebnega odlašanja in po možnosti v 60 dneh.

Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o končnem izidu glede pravnega sredstva, ki se je uveljavljalo. Kadar je končni izid glede pravnega sredstva razveljavitev odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, se kazenski postopek vrne organu prosilcu.

Ta odstavek ne posega v nadaljnja pravna sredstva, ki so na voljo v skladu z nacionalnim pravom.

3. Zaprošena država zagotovi, da imajo osumljenci, obdolženci in žrtve pravico do dostopa do vseh dokumentov, povezanih s prenosom kazenskega postopka, ki so bili podlaga za odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka v skladu s to uredbo in ki so potrebni za učinkovito uveljavljanje njihove pravice do pravnega sredstva. Pravica do dostopa do takih dokumentov se uveljavlja v skladu s postopki na podlagi nacionalnega prava zaprošene države. Tak dostop se lahko ob upoštevanju nacionalnega prava omeji, kadar bi to ogrozilo zaupnost preiskave ali kako drugače posegalo v preiskavo ali ogrozilo varnost oseb.

Člen 18

Sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo

Organ prosilec in zaprošeni organ lahko v kateri koli fazi postopka za prenos kazenskega postopka zaprosita za pomoč Eurojust ali Evropsko pravosodno mrežo v okviru njunih pristojnosti. Eurojust lahko, kadar je to ustrezno, zlasti olajša posvetovanja iz člena 11(3), (5), (6) in (7), člena 12(3), člena 14 ter členov 19(2) in 21(3).

Člen 19

Stroški prenosa kazenskega postopka

1. Vsaka država članica krije svoje stroške prenosa kazenskega postopka, ki nastanejo zaradi uporabe te uredbe.

2. Kadar bi prevod spisa zadeve in drugih relevantnih dokumentov na podlagi člena 11(3), (5) (6) in (7) povzročil velike ali izredne stroške, lahko organ prosilec zaprošenemu organu predlaga delitev stroškov. Takemu predlogu se priloži podrobna razčlenitev stroškov, ki so nastali organu prosilcu. Po predložitvi takega predloga se organ prosilec in zaprošeni organ posvetujeta.

Člen 20

Imenovanje osrednjih organov

Vsaka država članica lahko imenuje enega ali več osrednjih organov, odgovornih za upravno posredovanje in prejemanje zaprosil za prenos kazenskih postopkov ter za drugo uradno korespondenco v zvezi s takimi zaprosili.

POGLAVJE 3

UČINKI PRENOSA KAZENSKEGA POSTOPKA

Člen 21

Učinki v državi prosilki

1. Ob prejetju obrazložene odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka v skladu s členom 11(1) ali končne odločitve o pravnem sredstvu iz člena 17 se kazenski postopek v državi prosilki v skladu z nacionalnim pravom začasno prekine ali se od njegovega vodenja odstopi, razen če je izid glede pravnega sredstva tak, da je treba zadevo vrniti v državo prosilko, ali pa je organ prosilec ta kazenski postopek že začasno prekinil ali od njegovega vodenja odstopil na podlagi člena 4.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko kazenski postopek v državi prosilki ostane odprt, da se organu prosilcu omogoči, da:

(a) izvede nujno potrebne preiskovalne ali druge postopkovne ukrepe, vključno z ukrepi za preprečitev pobega osumljenca ali obdolženca ali zamrznitev sredstev;

(b) ohrani predhodno sprejete preiskovalne ali druge postopkovne ukrepe, vključno z ukrepi za preprečitev pobega osumljenca ali obdolženca, ki so potrebni za izvršitev odločbe na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, drugega instrumenta o vzajemnem priznavanju ali zaprosila za medsebojno pravno pomoč.

3. Potem ko zaprošeni organ sprejme odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka, organ prosilec in zaprošeni organ v največji možni meri sodelujeta v skladu s svojim nacionalnim pravom, zlasti kadar nacionalno pravo zaprošene države zahteva upoštevanje določenih formalnosti in postopkov, predvsem v zvezi z dopustnostjo dokazov. Organ prosilec in zaprošeni organ sodelujeta tudi glede začasnih ukrepov, ki so sprejeti pred prenosom in na podlagi odstavka 2.

4. Kadar so ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 2, dokončno izvedeni ali kadar je zaprošeni organ sprejel potrebne preiskovalne ali druge postopkovne ukrepe in ukrepi, ki jih je organ prosilec sprejel na podlagi odstavka 2, niso več potrebni, se kazenski postopek v državi prosilki začasno prekine ali se od njegovega vodenja odstopi.

5. Organ prosilec lahko nadaljuje ali ponovno začne kazenski postopek, če ga zaprošeni organ obvesti o svoji odločbi o odstopu od vodenja kazenskega postopka v zvezi z dejstvi, na katerih temelji kazenski postopek, katerega prenos je bil sprejet, razen če navedena odločba na podlagi nacionalnega prava zaprošene države dokončno preprečuje nadaljnji pregon in je bila sprejeta po vsebinski presoji zadeve, tako da so v zaprošeni državi preprečeni nadaljnji kazenski postopki glede istih dejanj.

6. Odstavek 5 ne vpliva na pravico žrtev, da v državi prosilki začnejo kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca ali predlagajo njegov ponovni začetek, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu te države, razen če odločba zaprošenega organa o odstopu od vodenja kazenskega postopka na podlagi nacionalnega prava zaprošene države dokončno preprečuje nadaljnji pregon in je bila sprejeta po vsebinski presoji zadeve, tako da so v zaprošeni državi preprečeni nadaljnji kazenski postopki glede istih dejanj.

Člen 22

Učinki v zaprošeni državi

1. Preneseni kazenski postopek ureja nacionalno pravo zaprošene države.

2. Če to ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli zaprošene države, ima vsako dejanje, ki ga pristojni organi v državi prosilki izvedejo za namene kazenskega postopka ali pripravljalnih postopkov, v zaprošeni državi enako veljavo, kot če bi ga veljavno opravili pristojni organi v zaprošeni državi.

Brez poseganja v člen 12(1), točka (d), ima vsako dejanje, ki je bilo veljavno izvedeno v državi prosilki in ki pretrga ali zadrži zastaranje, enak učinek pretrganja ali zadržanja zastaranja v zaprošeni državi, če bi imelo tako dejanje ta učinek na podlagi njenega nacionalnega prava.

3. Države članice lahko v svojem nacionalnem pravu določijo, da lahko v zadevah, ko pristojnost temelji na členu 3, in kadar delujejo kot zaprošena država, osumljenec ali obdolženec pa se nahaja v tej državi, pristojni organ v zaprošeni državi, potem ko je prejel zaprosilo za prenos kazenskega postopka in vse dodatne informacije v skladu s to uredbo ter preden se sprejme odločitev o sprejetju prenosa, po opravljeni oceni sprejme potrebne ukrepe v skladu s svojim nacionalnim pravom za prijetje osumljenca ali obdolženca ali za zagotovitev, da osumljenec ali obdolženec ostane na njegovem ozemlju, ali sprejme druge potrebne začasne ukrepe, kot je zamrznitev sredstev.

4. Odločitev o pridržanju osumljenca ali obdolženca v skladu z odstavkom 3 sprejme organ, ki bi bil pristojen za sprejetje takih ukrepov v podobni domači zadevi, zanjo pa veljajo jamstva, ki bi se za take ukrepe uporabljala po nacionalnem pravu, vključno s sodnim nadzorom in časovnimi omejitvami za pripor.

5. Dokazi, ki jih prenese organ prosilec, se v kazenskem postopku v zaprošeni državi ne smejo zavrniti zgolj iz razloga, da so bili zbrani v drugi državi članici. Dokazi, zbrani v državi prosilki, se lahko uporabijo v kazenskem postopku v zaprošeni državi, če je dopustnost takih dokazov v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države, vključno z njenimi temeljnimi pravnimi načeli. Ta uredba ne vpliva na pristojnost sodišča, ki presoja, da prosto presoja o dokazih.

6. Kadar je v zaprošeni državi izrečena zaporna kazen ali odrejen pripor, ta država od skupnega obdobja odvzema prostosti, ki se prestaja, odšteje vsa prestana obdobja odvzema prostosti v državi prosilki, ki so bila naložena v okviru prenesenega kazenskega postopka. V ta namen organ prosilec zaprošenemu organu posreduje vse informacije v zvezi z obdobjem odvzema prostosti osumljenca ali obdolženca v državi prosilki.

7. Kadar se kazenski postopek tako v državi prosilki kot v zaprošeni državi lahko začne le na predlog, velja predlog podan v državi prosilki tudi v zaprošeni državi.

8. Kazen, ki se uporabi za kaznivo dejanje, je kazen, določena v nacionalnem pravu zaprošene države, razen če to pravo določa drugače. Kadar je bilo kaznivo dejanje storjeno na ozemlju države prosilke, lahko zaprošeni organ v skladu z veljavnim nacionalnim pravom upošteva najvišjo zagroženo kazen po nacionalnem pravu države prosilke, kadar bi bilo to v korist obdolženca. Kadar pristojnost temelji izključno na členu 3, kazen, ki se izreče v zaprošeni državi, ne sme biti strožja od najvišje zagrožene kazni po nacionalnem pravu države prosilke.

Člen 23

Informacije, ki jih zagotovi zaprošeni organ

Zaprošeni organ ali, kadar je ustrezno, drug pristojni organ organu prosilcu zagotovi informacije o odstopu od vodenja kazenskega postopka ali o kateri koli odločbi, sprejeti ob koncu kazenskega postopka, vključno z informacijami o tem, ali ta odločba na podlagi nacionalnega prava zaprošene države dokončno preprečuje nadaljnji pregon in je bila sprejeta po vsebinski presoji, tako da so v tej državi izključeni nadaljnji kazenski postopki glede istih dejanj. Ta organ zagotovi tudi informacije o končni izvršitvi izrečene kazni ali druge bistvene informacije. Organu prosilcu pošlje kopijo pravnomočne pisne odločbe, sprejete ob koncu kazenskega postopka.

Vsaj bistveni deli informacij in pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena se prevedejo v uradni jezik države prosilke ali v kateri koli drug jezik, ki ga država prosilka sprejme v skladu s členom 32(1), točka (d).

POGLAVJE 4

NAČINI KOMUNIKACIJE

Člen 24

Načini komunikacije

1. Komunikacija na podlagi te uredbe, vključno z izmenjavo obrazca zaprosila in drugih obrazcev iz prilog k tej uredbi, odločitve iz člena 11(1) te uredbe in drugih dokumentov iz člena 11(5) te uredbe, med organom prosilcem in zaprošenim organom ter ob sodelovanju osrednjih organov, kadar je država članica imenovala osrednji organ v skladu s členom 20 te uredbe, pa tudi z Eurojustom poteka v skladu s členom 3 Uredbe (EU) 2023/2844.

2. Za komunikacijo, ki poteka prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije, se uporabljajo člen 7(1) in (2) ter člena 8 in 14 Uredbe (EU) 2023/2844, ki določajo pravila o elektronskih podpisih in elektronskih žigih, pravnih učinkih elektronskih dokumentov in varstvu prenesenih informacij.

3. Posvetovanja na podlagi člena 11(7) in člena 14 med organom prosilcem in zaprošenim organom ter ob sodelovanju osrednjih organov, kadar je država članica imenovala osrednji organ v skladu s členom 20, pa tudi z Eurojustom se lahko izvedejo z uporabo kakršnih koli ustreznih načinov komunikacije, tudi prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije.

Člen 25

Vzpostavitev decentraliziranega sistema informacijske tehnologije

1. Komisija do 8. januarja 2027 sprejme izvedbene akte, da vzpostavi decentralizirani sistem informacijske tehnologije za namene te uredbe, v katerih določi naslednje:

(a) tehnične specifikacije za načine komunikacije z elektronskimi sredstvi za namene decentraliziranega sistema informacijske tehnologije;

(b) tehnične specifikacije komunikacijskih protokolov;

(c) cilje informacijske varnosti in ustrezne tehnične ukrepe, ki zagotavljajo minimalne standarde informacijske varnosti in visoko stopnjo kibernetske varnosti za obdelavo in sporočanje informacij v okviru decentraliziranega sistema informacijske tehnologije;

(d) minimalne cilje glede razpoložljivosti in morebitne povezane tehnične zahteve za storitve, ki jih zagotavlja decentralizirani sistem informacijske tehnologije;

(e) digitalne postopkovne standarde, kakor so opredeljeni v členu 3, točka 9, Uredbe (EU) 2022/850.

2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 31(2).

Člen 26

Referenčna izvedbena programska oprema

1. Komisija je odgovorna za izdelavo, dostopnost, vzdrževanje in razvoj referenčne izvedbene programske opreme, za katero se lahko države članice odločijo, da jo uporabljajo kot zaledni sistem namesto nacionalnega sistema informacijske tehnologije. Izdelava, vzdrževanje in razvoj referenčne izvedbene programske opreme se financirajo iz splošnega proračuna Unije.

2. Eurojust lahko uporablja referenčno izvedbeno programsko opremo iz odstavka 1.

3. Komisija brezplačno zagotovi, vzdržuje in podpira referenčno izvedbeno programsko opremo.

4. Referenčna izvedbena programska oprema ponuja skupni vmesnik za komunikacijo z drugimi nacionalnimi sistemi informacijske tehnologije.

Člen 27

Stroški decentraliziranega sistema informacijske tehnologije

1. Vsaka država članica ali subjekt, ki upravlja odobreno dostopovno točko e-CODEX, kakor je opredeljen v členu 3, točka 4, Uredbe (EU) 2022/850, krije stroške namestitve, delovanja in vzdrževanja dostopovnih točk decentraliziranega sistema informacijske tehnologije, za katere je odgovorna oziroma odgovoren.

2. Vsaka država članica ali subjekt, ki upravlja odobreno dostopovno točko e-CODEX, kakor je opredeljen v členu 3, točka 4, Uredbe (EU) 2022/850, krije stroške vzpostavitve in prilagoditve svojih zadevnih nacionalnih ali, kadar je to ustrezno, drugih sistemov informacijske tehnologije, da bi bili interoperabilni z dostopovnimi točkami, ter stroške upravljanja, delovanja in vzdrževanja teh sistemov.

3. Eurojust krije stroške namestitve, delovanja in vzdrževanja komponent decentraliziranega sistema informacijske tehnologije, za katere je odgovoren.

4. Eurojust krije stroške vzpostavitve in prilagoditve svojega sistema za vodenje zadev, da bi bil ta interoperabilen z dostopovnimi točkami, ter stroške upravljanja, delovanja in vzdrževanja tega sistema.

Člen 28

Statistični podatki

1. Države članice redno zbirajo izčrpne statistične podatke, da bi Komisija lahko spremljala uporabo te uredbe. Pristojni organi držav članic hranijo te statistične podatke in jih vsako leto posredujejo Komisiji. Pristojni organi držav članic lahko obdelujejo osebne podatke, ki so potrebni za pripravo teh statističnih podatkov.

2. Statistični podatki iz odstavka 1 zajemajo:

(a) število izdanih zaprosil za prenos kazenskega postopka, vključno z merili za zaprosilo za prenos, po državi prosilki;

(b) število sprejetih in zavrnjenih prenosov kazenskih postopkov, vključno z razlogi za zavrnitev, po zaprošeni državi;

(c) čas, ki ga je zaprošena država potrebovala za posredovanje informacij o odločitvi, ali se prenos kazenskega postopka sprejme ali zavrne.

3. Statistični podatki iz odstavka 1 vključujejo tudi, če so na voljo na centralni ravni v zadevni državi članici:

(a) število preiskav in pregonov, ki niso bili izvedeni po sprejetju prenosa kazenskega postopka;

(b) število zadev, v katerih so se uveljavljala pravna sredstva zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, z navedbo, ali je v posameznem primeru pravna sredstva uveljavljal osumljenec, obdolženec ali žrtev, in število uspešno izpodbijanih odločitev;

(c) stroške, nastale na podlagi člena 27(2), in sicer od štirih let od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz člena 25(1) naprej.

4. Referenčna izvedbena programska oprema iz člena 26 in, kadar so opremljeni za tako nalogo, nacionalni zaledni sistemi programsko zbirajo podatke iz odstavka 2 tega člena in jih vsako leto pošiljajo Komisiji.

5. Statistični podatki iz odstavkov 2 in 3 se posredujejo od 1. februarja 2028.

6. Statistični podatki iz odstavka 2 tega člena se zbirajo prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije, vzpostavljenega v skladu s členom 25, v dveh letih od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz navedenega člena. Dokler decentralizirani sistem informacijske tehnologije ni operativen in se zato statistični podatki iz odstavka 2 tega člena ne zbirajo samodejno, se ti statistični podatki pošiljajo le, če so v zadevni državi članici na voljo na centralni ravni.

Člen 29

Spremembe obrazca zaprosila in drugih obrazcev

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 30 za spremembo prilog s posodobitvijo obrazca zaprosila in drugih obrazcev ali vnosom tehničnih sprememb vanje. Take spremembe morajo biti v skladu s to uredbo in nanjo ne smejo vplivati.

Člen 30

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 29 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 1. februarja 2027.

3. Prenos pooblastila iz člena 29 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 29, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 31

Postopek v odboru

1. Za namene člena 25 te uredbe Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 32

Uradna obvestila

1. Vsaka država članica do 1. februarja 2027 uradno obvesti Komisijo o naslednjem:

(a) organih, ki so v skladu z njenim nacionalnim pravom v skladu s členom 2, točka 3, pristojni za izdajanje ali potrjevanje zaprosil za prenos kazenskega postopka, ter organih, ki so v skladu s členom 2, točka 4, pristojni za sprejemanje odločitev o takih zaprosilih;

(b) informacijah v zvezi z drugimi organi iz člena 2, točka 4, drugi odstavek, če država članica izkoristi možnost iz navedenega odstavka;

(c) informacijah o imenovanem osrednjem organu ali organih, če država članica izkoristi možnost iz člena 20;

(d) jezikih, ki se sprejmejo za zaprosila za prenos kazenskega postopka, za predložitev podpornih informacij in za morebitno komunikacijo med organi, kadar delujejo kot država prosilka in kadar delujejo kot zaprošena država.

2. Vsaka država članica Komisiji sporoči vse posodobitve informacij, o katerih jo je uradno obvestila na podlagi odstavka 1.

Komisija zagotovi, da so informacije, prejete na podlagi odstavka 1, ažurne in objavljene na javno dostopnem spletišču Evropske pravosodne mreže.

Člen 33

Povezava z mednarodnimi sporazumi in dogovori

1. Ta uredba od 1. februarja 2027 v okviru svojega področja uporabe nadomešča ustrezne določbe Evropske konvencije o odstopu postopkov v kazenskih zadevah z dne 15. maja 1972 in Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959, ki se uporabljajo med državami članicami, ki jih zavezuje ta uredba, ne posega pa v uporabo navedenih določb med državami članicami in tretjimi državami.

2. Države članice lahko po 7 januarju 2025 dodatno sklenejo ali še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore z drugimi državami članicami le, kolikor ti omogočajo nadaljnjo krepitev ciljev te uredbe in prispevajo k poenostavitvi ali dodatnemu olajševanju postopkov za prenos kazenskih postopkov ter če se spoštuje raven jamstev, določena v tej uredbi.

3. Države članice Svet in Komisijo do 1. februarja 2027 uradno obvestijo o sporazumih in dogovorih iz odstavka 2, ki jih nameravajo še naprej uporabljati. Države članice Komisijo v treh mesecih od podpisa tudi uradno obvestijo o kakršnem koli novem sporazumu ali dogovoru iz odstavka 2.

Člen 34

Poročanje

Komisija do 1. februarja 2033 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe, ki ga podpre z informacijami, ki so jih zagotovile države članice v skladu s členom 28(1), zbrala pa jih je Komisija.

Člen 35

Prehodne določbe

Ta uredba se uporablja za zaprosila za prenos kazenskega postopka, posredovana od 1. februarja 2027. Zaprosila za prenos kazenskega postopka, prejeta pred 1. februarjem 2027, še naprej urejajo obstoječi instrumenti v zvezi s prenosom kazenskega postopka.

Dokler se na podlagi člena 36, tretji odstavek, ne začne uporabljati člen 24, poteka komunikacija na podlagi te uredbe med organom prosilcem in zaprošenim organom, po potrebi ob sodelovanju osrednjih organov, pa tudi z Eurojustom, na kateri koli ustrezni alternativni način, pri čemer se upošteva, da je treba zagotoviti hitro, varno in zanesljivo izmenjavo informacij.

Člen 36

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Uporablja se od 1. februarja 2027.

Vendar se člen 24 uporablja od prvega dne v mesecu, ki sledi obdobju dveh let od datuma začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz člena 25.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s pogodbama.

V Strasbourgu, 27. novembra 2024

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRILOGA I

OBRAZEC ZAPROSILA ZA PRENOS KAZENSKEGA POSTOPKA

Iz člena 8(1) Uredbe (EU) 2024/3011

Ta obrazec zaprosila je namenjen: ☐ posvetovanju o morebitnem prenosu kazenskega postopka ☐ zaprosilu za prenos kazenskega postopka

RUBRIKA A: Vključeni organi Država prosilka: …… Organ prosilec: …… Zaprošena država: …… Zaprošeni organ: …… Organ v zaprošeni državi, s katerim je bilo opravljeno posvetovanje pred tem zaprosilom (če je ustrezno): ……

RUBRIKA B: Identiteta osumljenca ali obdolženca
1. Identifikacija osumljenca ali obdolženca
☐ Osumljenec ali obdolženec še ni identificiran.
☐ Osumljenec ali obdolženec je že identificiran.
Če je osumljenec ali obdolženec že identificiran:
Navedite vse znane informacije o identiteti osumljenca ali obdolženca. Če gre za več kot eno osebo, navedite podatke za vsako osebo[1].

(i) Za fizične osebe:

Priimek:
Ime(-na):
Druga imena, če obstajajo:
Vzdevki, če obstajajo:
Spol:
Državljanstvo:
Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo:
Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:
.....
Datum rojstva:
Kraj rojstva:
Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):
.....
Delovno mesto (vključno s kontaktnimi podatki): ……
Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.): ……
Jeziki, ki jih oseba razume: ……
Druge pomembne informacije: ……
Navedite trenutni položaj zadevne osebe v postopku:
☐ Osumljenec
☐ Obdolženec
☐ Pristojni organi so osumljenca ali obdolženca obvestili, da ga sumijo ali obtožujejo storitve kaznivega dejanja.
☐ Pristojni organi osumljenca ali obdolženca niso obvestili, da ga sumijo ali obtožujejo storitve kaznivega dejanja.
☐ Zoper osumljenca ali obdolženca je bila v zadevnem kazenskem postopku izdana obtožnica.
☐ Osumljencu ali obdolžencu je bila odvzeta prostost za namene zadevnega kazenskega postopka v naslednjem obdobju: od …….. do ……(format: dd-mm-llll).

[1] V elektronskem obrazcu zaprosila bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal različne vnose za vsakega osumljenca/obdolženca.

(ii) Za pravno(-e) osebo(-e):

Naziv:
Oblika pravne osebe:
Skrajšani naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:
.....
Naslov statutarnega sedeža:
Matična številka:
Naslov pravne osebe:
Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.):
Ime in priimek zastopnika pravne osebe:
Druge pomembne informacije:
Navedite trenutni položaj zadevne pravne osebe v postopku:
☐ Osumljenec
☐ Obdolženec
☐ Pristojni organi so zadevno pravno osebo obvestili, da jo sumijo ali obtožujejo storitve kaznivega dejanja.
☐ Pristojni organi zadevne pravne osebe niso obvestili, da jo sumijo ali obtožujejo storitve kaznivega dejanja.
☐ Zoper zadevno pravno osebo je bila v zadevnem kazenskem postopku izdana obtožnica.
2. Mnenje osumljenca(-ev) ali obdolženca(-ev):
☐ Osumljenec ali obdolženec je predlagal začetek postopka za prenos kazenskega postopka.
☐ Osumljenec ali obdolženec je bil obveščen o nameri za izdajo zaprosila za prenos.
☐ Osumljenec ali obdolženec ni bil obveščen o nameri za izdajo zaprosila za prenos/mnenje osumljenca ali obdolženca se ni zahtevalo, ker:
☐ bi to ogrozilo zaupnost preiskave ali kako drugače posegalo vanjo;
☐ osebe kljub razumnim prizadevanjem ni bilo mogoče najti ali stopiti v stik z njo.
☐ Osumljenec ali obdolženec je izrazil mnenje o nameri za izdajo zaprosila za prenos. Mnenje je priloženo temu zaprosilu. Glej prilogo.
……
……
☐ Osumljenec ali obdolženec ni izrazil mnenja o nameri za izdajo zaprosila za prenos.

RUBRIKA C: Identiteta žrtve (žrtev)[2]
1. Navedite vse znane informacije o identiteti žrtve. Če gre za več kot eno osebo, se navedejo podatki za vsako osebo.

(i) Za fizične osebe

Priimek:
Ime(-na):
Spol:
Državljanstvo:
Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo:
Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:
.....
Datum rojstva:
Kraj rojstva:
Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):
.....
Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.): ……
Jeziki, ki jih oseba razume: ……
Druge pomembne informacije: ……

(ii) Za pravno(-e) osebo(-e):

Naziv:
Oblika pravne osebe:
Skrajšani naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:
.....
Naslov statutarnega sedeža:
Matična številka:
Naslov pravne osebe:
Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.):
Ime in priimek zastopnika pravne osebe:
Druge pomembne informacije: ……
2. Mnenje žrtve (žrtev)
☐ Ena ali več žrtev je predlagalo začetek postopka za prenos kazenskega postopka.
☐ Ena ali več žrtev, ki prebivajo ali imajo sedež v državi prosilki in prejmejo informacije o kazenskem postopku v skladu s členom 6(1) Direktive 2012/29/EU ali, v primeru pravne osebe, prejmejo take informacije v skladu z nacionalnim pravom, je bilo obveščenih o nameri za izdajo zaprosila za prenos.
☐ Ena ali več žrtev, ki prebivajo ali imajo sedež v državi prosilki in prejmejo informacije o kazenskem postopku v skladu s členom 6(1) Direktive 2012/29/EU ali, v primeru pravne osebe, prejmejo take informacije v skladu z nacionalnim pravom, ni bilo obveščenih o nameri za izdajo zaprosila za prenos, ker bi to ogrozilo zaupnost preiskave ali kako drugače posegalo vanjo.
☐ Ena ali več žrtev je izrazilo mnenje o nameri za izdajo zaprosila za prenos. Mnenje je priloženo temu zaprosilu. Glej prilogo.
……
……..
☐ Nobena od žrtev ni izrazila mnenja o nameri za izdajo zaprosila za prenos.

[2] Lahko bi se predvidel spustni meni za primere, ko je žrtev več.

RUBRIKA D: Povzetek dejstev in njihova pravna kvalifikacija

1. Opis ravnanja, ki pomeni kaznivo dejanje oziroma kazniva dejanja, za katera se poda zaprosilo, in povzetek dejanskega stanja:

.....

2. Faza, v kateri je postopek:

☐ preiskava/pregon

☐ sojenje

2.1 Navedite dodatne podrobnosti o trenutnem stanju preiskave/pregona ali sojenja:

……

3. Vrsta in pravna kvalifikacija kaznivega dejanja oziroma kaznivih dejanj, za katera se poda zaprosilo, vključno z informacijami o najvišji zagroženi kazni za zadevno kaznivo dejanje oziroma dejanja in z ustreznimi pravnimi določbami, ki se nanašajo na kazni:

……

4. Informacije o kakršnem koli dejanju, ki pretrga ali zadrži zastaralni rok v zvezi s kaznivim dejanjem oziroma kaznivimi dejanji, za katera se poda zaprosilo:

……

……

RUBRIKA E: Informacije o postopku v državi prosilki

1. Vsi preiskovalni ali drugi postopkovni ukrepi, ki jih je izvedla država prosilka (opišite):

(i) ukrepi za preprečitev pobega osumljenca ali obdolženca ali drugi preventivni ukrepi:

……

……

(ii) zamrznitev sredstev:

……

……

(iii) preiskovalni ukrepi:

……

……

2. Informacije o zbranih dokazih

Med kazenskim postopkom v državi prosilki je bilo zbrano naslednje gradivo in dokumenti (opišite):

……

……

RUBRIKA F: Razlogi za zaprosilo

1. Razlogi za zaprosilo, vključno z utemeljitvijo, zakaj je prenos potreben in ustrezen, ter ocena učinka prenosa na pravice osumljencev ali obdolžencev in žrtev:

……

……

……

2. Merila za zaprosilo za prenos kazenskega postopka:

☐ kaznivo dejanje je bilo v celoti ali delno storjeno na ozemlju zaprošene države ali pa je večina posledic kaznivega dejanja ali znaten del škode, ki so eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja, nastala na ozemlju zaprošene države;

☐ eden ali več osumljencev ali obdolžencev je državljanov zaprošene države ali imajo v njej prebivališče;

☐ eden ali več osumljencev ali obdolžencev se nahaja v zaprošeni državi, ta država pa zavrača predajo teh oseb državi prosilki na podlagi: (i) člena 4, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ; (ii) člena 4, točka 3, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, kadar taka zavrnitev ne temelji na pravnomočni sodbi, izrečeni tej osebi v zvezi z istim kaznivim dejanjem, ki onemogoča nadaljnji kazenski postopek, ali (iii) člena 4, točka 7, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ;

☐ eden ali več osumljencev ali obdolžencev, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, se nahaja v zaprošeni državi, ta država pa zavrne predajo teh oseb, če v izjemnih okoliščinah na podlagi konkretnih in objektivnih dokazov ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi predaja v konkretnih okoliščinah primera pomenila očitno kršitev ene od pomembnih temeljnih pravic, kot je določena v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;

☐ večina dokazov, pomembnih za preiskavo, je v zaprošeni državi ali pa v njej prebiva večina relevantnih prič;

☐ v zaprošeni državi poteka kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca glede istih, delno istih ali drugih dejstev;

☐ v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih, delno istih ali povezanih dejstev zoper druge osebe;

☐ eden ali več osumljencev ali obdolžencev v zaprošeni državi prestaja ali bo prestajalo kazen odvzema prostosti;

☐ izvršitev kazni v zaprošeni državi bo verjetno izboljšala možnosti socialne rehabilitacije obsojenca ali obstajajo drugi razlogi, zakaj bi bila izvršitev kazni v zaprošeni državi ustreznejša;

☐ ena ali več žrtev je državljanov zaprošene države ali imajo v njej prebivališče;

☐ pristojni organi držav članic so dosegli soglasje o koncentraciji kazenskih postopkov v eni državi članici na podlagi Okvirnega sklepa 2009/948/PNZ ali kako drugače.

☐ drugi razlogi (podrobneje razložite):

……

……

RUBRIKA G: Dodatne informacije in zaprosila (če je ustrezno)
1. Po potrebi navedite informacije v zvezi s predhodnim evropskim nalogom za prijetje, evropskim preiskovalnim nalogom ali drugim zaprosilom za pomoč: ……
……
2. Druge dodatne informacije, če je ustrezno: ……
……
……
3. Navedite morebitne posebne pogoje za obdelavo prenesenih osebnih podatkov, ki jih mora zaprošeni organ izpolnjevati (člen 9(3) Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta[3]):
……
……
4. Seznam prilog: ……..
……
……

RUBRIKA H: Podatki o organu, ki je izdal zaprosilo, in po potrebi o imenovanem osrednjem organu
1. Ime organa, ki je izdal zaprosilo: ……
Ime in priimek zastopnika/kontaktna točka: ……
Št. zadeve: ……
Naslov:
Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)
E-pošta:
Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom prosilcem:
……
2. Če se razlikujejo od zgornjih, kontaktni podatki osebe ali oseb, s katerimi se stopi v stik, če so potrebne dodatne informacije ali da se s praktičnega vidika uredi vse potrebno za posredovanje dokazov:
Ime in priimek/naziv/organizacija:
Naslov:
E-pošta:
Telefonska št.: ……..
3. Osrednji organ, če je ustrezno
Ime in priimek/naziv/organizacija:
Naslov:
E-pošta:
Telefonska št.: ……
4. Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z osrednjim organom:
……
Elektronski podpis:[4]

[3] Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

[4] V skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2023/2844.

RUBRIKA I: Podatki o pravosodnem organu države prosilke, ki je potrdil zaprosilo (če je ustrezno)
1. Naziv potrditvenega organa: ……
Ime in priimek zastopnika/kontaktna točka: ……
Št. zadeve: ……
Naslov:
Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)
E-pošta:
Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati s potrditvenim organom:
……
2. Navedite, ali bi morala biti glavna kontaktna točka v zaprošeni državi:
☐ organ prosilec
☐ potrditveni organ
Elektronski podpis:

PRILOGA II

Obrazec iz člena 6(5) Uredbe (EU) 2024/3011

Namen tega obrazca je zaprositi za vašo pomoč pri zagotavljanju informacij osumljencu/obdolžencu in pri pridobitvi njegovega mnenja v zvezi z namero o izdaji zaprosila za prenos kazenskega postopka. Prosimo, da del B tega obrazca izpolnite in nam ga vrnete.

Del A

I. Pristojni organi

Država prosilka:

……

Organ prosilec:

……..

Številka zadeve v državi prosilki:

……..

Zaprošena država:

……

Zaprošeni organ:

……

Informacije o ustreznih/vzporednih kazenskih postopkih v zaprošeni državi, če so na voljo:

……

Organ v zaprošeni državi, s katerim je bilo opravljeno posvetovanje pred prejemom tega zaprosila za pomoč (če je ustrezno):

……

II. Identiteta osumljenca(-ev)/obdolženca(-ev)

(i) Za fizične osebe:

Priimek:

Ime(-na):

Druga imena, če obstajajo:

Vzdevki, če obstajajo:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo:

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):

.....

Delovno mesto (vključno s kontaktnimi podatki), če je(so) na voljo: ……

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: ……

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: ……

Druge pomembne informacije, če so na voljo: ……..

(ii) Za pravnega zastopnika (če je ustrezno; kadar se to šteje za potrebno glede na starost ali telesno ali duševno stanje osumljenca ali obdolženca):

Priimek: ……..

Ime(-na): …….

Druga imena, če obstajajo: ……

Državljanstvo: ……

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo: ……

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo: ……..

Datum rojstva: ……

Kraj rojstva: ……

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan): ……

……

Kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: ……

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: ……

Druge pomembne informacije, če so na voljo: ……

(iii) Za pravne osebe:

Naziv:

Oblika pravne osebe:

Skrajšani naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:

.....

Naslov statutarnega sedeža:

.....

Matična številka:

Naslov pravne osebe:

.....

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo:

.....

Ime in priimek zastopnika pravne osebe:

.....

Druge pomembne informacije, če so na voljo:

.....

Elektronski podpis:

Del B

Obrazec za zagotovitev informacij osumljencu/obdolžencu in za pridobitev njegovega mnenja o nameri za izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka[1]

A) Informacije, ki jih je treba zagotoviti osumljencu/obdolžencu (izpolni organ prosilec**)**

…… [organ prosilec] iz ……. [država prosilka][2] vas, …….. [osumljenec/obdolženec], obvešča o nameri, da bo v skladu s členom 6 Uredbe (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu postopkov v kazenskih zadevah izdal zaprosilo za prenos kazenskega postopka, začetega zoper vas, z opravilno številko……., v …… [zaprošena država].

Informacije o kazenskem postopku, ki naj se prenese

Opis ravnanja in **dejstev**, povezanih s kaznivim(-i) dejanjem(-i), za katero(-a) se namerava izdati zaprosilo za prenos kazenskega postopka, in njihova pravna kvalifikacija:

……
……
……
……
……

[1] Osumljencu/obdolžencu se zagotovi v jeziku, ki ga razume.

[2] V elektronski obliki bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal izbiro zadevne države članice.

B) Mnenje osumljenca/obdolženca o nameri za izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka (izpolni zaprošeni organ**)**

1. Prosimo, da podate, če želite, vaše mnenje o nameri …….. [organ prosilec] iz …… [država prosilka][3], da izda zaprosilo za prenos kazenskega postopka, začetega zoper vas, v …… [zaprošena država][4].

Moje mnenje o prenosu kazenskega postopka je:

☐ **pozitivno**

☐ **negativno**

Če želite, dodajte razloge:

……
……

2. Če je ustrezno: Informacije o nameri za izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka in mnenje osumljenca/obdolženca se lahko zagotovijo tudi ustno in evidentirajo po postopku za evidentiranje v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države.

☐ Osumljenec/obdolženec je dal svoje mnenje ustno. Dobesedni zapis posnetka se priloži in skupaj s tem obrazcem posreduje organu prosilcu.

Vaše mnenje bo ……..…….. (organ prosilec) upošteval pri odločanju o tem, ali bo zaprosil za prenos kazenskega postopka.

Podpis osumljenca/obdolženca:

Podpis zaprošenega organa:

---

[3] V elektronski obliki bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal izbiro zadevne države članice.

[4] Glej prejšnjo opombo.

PRILOGA III

Obrazec iz člena 6(7) Uredbe (EU) 2024/3011

Namen tega obrazca je zaprositi za vašo pomoč pri zagotovitvi informacij osumljencu/obdolžencu o izdaji zaprosila za prenos kazenskega postopka.

Del A

I. Pristojni organi

Država prosilka:

……

Organ prosilec:

……..

Številka zadeve v državi prosilki:

……..

Zaprošena država:

……

Zaprošeni organ:

……

Informacije o ustreznih/vzporednih kazenskih postopkih v zaprošeni državi, če so na voljo:

……

Organ v zaprošeni državi, s katerim je bilo opravljeno posvetovanje pred prejemom tega zaprosila za pomoč (če je ustrezno):

……

II. Identiteta osumljenca(-ev)/obdolženca(-ev)

(i) Za fizične osebe:

Priimek: ……

Ime(-na): ……..

Druga imena, če obstajajo: ……..

Vzdevki, če obstajajo: ……

Spol:……

Državljanstvo:……..

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo: ……

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:

……..

Datum rojstva: ……

Kraj rojstva: ……

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):

……

Delovno mesto (vključno s kontaktnimi podatki), če je (so) na voljo: ……

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: ……

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: ……..

Druge pomembne informacije, če so na voljo: ……

(ii) Za pravnega zastopnika (če je ustrezno; kadar se to šteje za potrebno glede na starost, telesno ali duševno stanje osumljenca ali obdolženca):

Priimek: ……..

Ime(-na): ……

Druga imena, če obstajajo: ……

Državljanstvo: ……

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo: ……..

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo: ……

Datum rojstva: ……

Kraj rojstva: ……

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan): ……

……

Kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: ……

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: ……...

Druge pomembne informacije, če so na voljo: ……..…

(iii) Za pravne osebe:

Naziv: ……

Oblika pravne osebe: ……

Skrajšan naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:

……

Naslov statutarnega sedeža:

……

Matična številka:

……

Naslov pravne osebe:

……

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo:

……..……..

Ime in priimek zastopnika pravne osebe:

……

Druge pomembne informacije, če so na voljo:

……

Elektronski podpis:

Del B

Obrazec za zagotovitev informacij osumljencu/obdolžencu o izdaji zaprosila za prenos kazenskega postopka[1]

Informacije, ki jih je treba zagotoviti osumljencu/obdolžencu (izpolni organ prosilec**)**

V skladu s členom 6(7) Uredbe (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu postopkov v kazenskih zadevah …….. [organ prosilec] iz ……. [država prosilka][2] vas,…….. [osumljenec/obdolženec], obvešča, da je bilo dne …….. [datum] izdano zaprosilo za prenos kazenskega postopka, začetega zoper vas, z opravilno številko ……, v …….. [zaprošena država][3].

Informacije o kazenskem postopku, ki naj se prenese

Opis ravnanja in dejstev, povezanih s kaznivim(-i) dejanjem(-i), za katero(-a) se namerava izdati zaprosilo za prenos kazenskega postopka, in njihova pravna kvalifikacija:

……
……
……
……
……

---

1 Osumljencu/obdolžencu se zagotovi v jeziku, ki ga razume.

2 V elektronski obliki bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal izbiro zadevne države članice.

3 Glej prejšnjo opombo.

PRILOGA IV

Obrazec iz člena 15(2) in (4) Uredbe (EU) 2024/3011

Namen tega obrazca je zaprositi za vašo pomoč pri zagotovitvi informacij osumljencu/obdolžencu po sprejetju odločitve o zaprosilu za prenos kazenskega postopka.

Del A

I. Pristojni organi

Država prosilka:

……

Organ prosilec:

……

Številka zadeve v državi prosilki:

……

Zaprošena država:

……

Zaprošeni organ:

……

Številka zadeve v zaprošeni državi, če je na voljo:

……

II. Identiteta osumljenca(-ev)/obdolženca(-ev)

(i) Za fizične osebe:

Priimek:

Ime(-na):

Druga imena, če obstajajo:

Vzdevki, če obstajajo:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo:

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):

.....

Delovno mesto (vključno s kontaktnimi podatki), če je na voljo: .....

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: .....

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: .....

Druge pomembne informacije, če so na voljo: .....

(ii) Za pravne osebe:

Naziv:

Oblika pravne osebe:

Skrajšan naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:

.....

Naslov statutarnega sedeža:

.....

Matična številka:

Naslov pravne osebe:

.....

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo:

.....

Ime in priimek zastopnika pravne osebe:

.....

Druge pomembne informacije, če so na voljo:

.....

Elektronski podpis:

Del B

Obrazec za zagotovitev informacij osumljencu/obdolžencu po sprejetju odločitve o zaprosilu za prenos kazenskega postopka[1]

……. [organ prosilec] iz …… [država prosilka] je dne …….. [datum] izdal zaprosilo za prenos kazenskega postopka, začetega zoper vas, ……
[osumljenec/obdolženec] z opravilno številko …… v …….. [zaprošena država][2].

1. Informacije o kazenskem postopku, ki naj se prenese

Opis ravnanja in dejstev, povezanih s kaznivim(-i) dejanjem(-i), za katero(-a) je bilo izdano zaprosilo za prenos kazenskega postopka, in njihova pravna kvalifikacija:

……..

……..

2. Informacije o sprejetju/zavrnitvi prenosa kazenskega postopka

Obveščamo vas, da je v skladu s členom 11(1) Uredbe (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in

Sveta o prenosu postopkov v kazenskih zadevah …….. [zaprošeni organ] iz …….

[zaprošena država][3] dne ……. [datum]:

☐ **sprejel** tak prenos kazenskega postopka z obrazloženo odločitvijo, priloženo temu obrazcu;

☐ **zavrnil** tak prenos kazenskega postopka.

Obveščamo vas tudi, da imate v primeru sprejetja prenosa kazenskega postopka pravico do učinkovitega pravnega sredstva v …….. [zaprošena država][4] zoper navedeno odločitev. To pravico lahko uveljavljate v roku …… [število] dni od prejema obrazložene odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, priložene temu obrazcu, tako da vložite pravno sredstvo pri …….. [pristojni organ v zaprošeni državi].

Podatki o pristojnem organu v zaprošeni državi, pri katerem lahko vložite pravno sredstvo za izpodbijanje odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, če je ustrezno:

Ime organa: ……..……..……..

Št. zadeve: ……

Naslov:

Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine) …….

E-pošta: ……

---

1 Osumljencu/obdolžencu se zagotovi v jeziku, ki ga razume.

2 V elektronski obliki bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal izbiro zadevne države članice.

3 Glej prejšnjo opombo.

4 Glej prejšnjo opombo.

PRILOGA V

Obrazec iz člena 16(2) Uredbe (EU) 2024/3011

Namen tega obrazca je zaprositi za vašo pomoč pri zagotovitvi informacij žrtvi(-am) po sprejetju odločitve o zaprosilu za prenos kazenskega postopka.

Del A

I. Pristojni organi

Država prosilka:

……

Organ prosilec:

……

Številka zadeve v državi prosilki:

……

Zaprošena država:

……

Zaprošeni organ:

……

Številka zadeve v zaprošeni državi, če je na voljo:

……

II. Identiteta žrtve/žrtev

(i) Za fizične osebe

Priimek:

Ime(-na):

Druga imena, če obstajajo:

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo:

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:

.....

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):

.....

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: .....

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: .....

Druge pomembne informacije, če so na voljo: .....

(ii) Za pravne osebe:

Naziv:

Oblika pravne osebe:

Skrajšan naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:

.....

Naslov statutarnega sedeža:

.....

Matična številka:

Naslov pravne osebe:

.....

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo:

.....

Ime in priimek zastopnika pravne osebe:

.....

Druge pomembne informacije, če so na voljo:

.....

Elektronski podpis:

Del B

Obrazec za zagotovitev informacij žrtvi(-am) po sprejetju odločitve o zaprosilu za prenos kazenskega postopka[1]

……. [Organ prosilec] iz …… [država prosilka] je …….. [datum] izdal zaprosilo za prenos kazenskega postopka zoper ……. [osumljenec/obdolženec], z opravilno številko ……, v …….. [zaprošena država][2].

1. Informacije o kazenskem postopku, ki naj se prenese

Opis ravnanja in dejstev, povezanih s kaznivim(-i) dejanjem(-i), za katero(-a) je bilo izdano zaprosilo za prenos kazenskega postopka, in njihova pravna kvalifikacija:

……..

…….

2. Informacije o sprejetju/zavrnitvi prenosa kazenskega postopka

Obveščamo vas, da je v skladu s členom 11(1) Uredbe (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu postopkov v kazenskih zadevah…… [zaprošeni organ] iz ……. [zaprošena država][3] ……..[datum]:

☐ **sprejel** tak prenos kazenskega postopka z obrazloženo odločitvijo, priloženo temu obrazcu;

☐ **zavrnil** tak prenos kazenskega postopka.

Obveščamo vas tudi, da imate v primeru sprejetja prenosa kazenskega postopka pravico do učinkovitega pravnega sredstva v …….. [zaprošena država][4] zoper navedeno odločitev. To pravico lahko uveljavljate v roku …… [število] dni od prejema obrazložene odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, priložene temu obrazcu, tako, da vložite pravno sredstvo pred …….. [pristojni organ v zaprošeni državi].

Podatki o pristojnem organu v zaprošeni državi, pri katerem lahko vložite pravno sredstvo za izpodbijanje odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, če je ustrezno:

Ime organa: ……

Št. zadeve: ……

Naslov:

Telefonska št.: (klicna številka države) (številka omrežne skupine)

E-pošta: ……

---

1 Žrtvi(-am) se zagotovi v jeziku, ki ga razume(-jo).

2 V elektronski obliki bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal izbiro zadevne države članice.

3 Glej prejšnjo opombo.

4 Glej prejšnjo opombo.

PRILOGA VI

Obrazec iz člena 10(3) Uredbe (EU) 2024/3011

Namen tega obrazca je zaprositi za vašo pomoč pri zagotovitvi informacij osumljencu/obdolžencu o umiku zaprosila za prenos kazenskega postopka.

Del A

I. Pristojni organi

Država prosilka:

……

Organ prosilec:

……

Številka zadeve v državi prosilki:

……

Zaprošena država:

……

Zaprošeni organ:

……

Informacije o ustreznih/vzporednih kazenskih postopkih v zaprošeni državi, če so na voljo:

……

Organ v zaprošeni državi, s katerim je bilo opravljeno posvetovanje pred prejemom tega zaprosila za pomoč, če je ustrezno:

……

II. Identiteta osumljenca(-ev)/obdolženca(-ev)

(i) Za fizične osebe:

Priimek:……

Ime(-na): ……..

Druga imena, če obstajajo: ……..

Vzdevki, če obstajajo: ……

Spol:……

Državljanstvo:……..

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo: ……..

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:

……

Datum rojstva: ……

Kraj rojstva: ……

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan):

……

Delovno mesto (vključno s kontaktnimi podatki), če je(so) na voljo: ……

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: ……

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: ……

Druge pomembne informacije, če so na voljo: ……..

(ii) Za pravnega zastopnika (če je ustrezno; kadar se to šteje za potrebno glede na starost, telesno ali duševno stanje osumljenca ali obdolženca):

Priimek: …….

Ime(-na): ……

Druga imena, če obstajajo: ……

Državljanstvo: ……...

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja, če je na voljo: ……

Vrsta in številka identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) (npr. osebna izkaznica, potni list), če je (so) na voljo:

……..

Datum rojstva: ……

Kraj rojstva: …….

Prebivališče in/ali znani naslov (oziroma zadnji znani naslov, če trenutni naslov ni znan): ……

……..

Kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo: ……

Jeziki, ki jih oseba razume, če so na voljo: ……

Druge pomembne informacije, če so na voljo: …….

(iii) Za pravne osebe:

Naziv: ……..

Oblika pravne osebe: ……

Skrajšan naziv, naziv, ki se običajno uporablja, ali firma, če se uporablja:

……..

Naslov statutarnega sedeža:

……

Matična številka:

……

Naslov pravne osebe:

……...

Drugi kontaktni podatki (e-pošta, telefonska št.), če so na voljo:

……..

Ime in priimek zastopnika pravne osebe:

……

Druge pomembne informacije, če so na voljo:

……..

Elektronski podpis:

Del B

Obrazec za zagotovitev informacij osumljencu/obdolžencu o umiku zaprosila za prenos kazenskega postopka[1]

Informacije, ki jih je treba zagotoviti osumljencu/obdolžencu (izpolni organ prosilec**)**

…… [organ prosilec] iz …… [država prosilka][2] vas,…….. [osumljenec/obdolženec], obvešča, da je bilo zaprosilo za prenos kazenskega postopka, začetega zoper vas, z opravilno številko ……, v …… [zaprošena država][3]**,** izdano …… [datum], umaknjeno v skladu s členom 10 Uredbe (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu postopkov v kazenskih zadevah.

Informacije o zadevnem kazenskem postopku:

Opis ravnanja in dejstev, povezanih s kaznivim(-i) dejanjem(-i), za katero(a) je bil zoper vas začet kazenski postopek, in njihova pravna kvalifikacija:

……
……
……
……
……

[1] Osumljencu/obdolžencu se zagotovi v jeziku, ki ga razume.

[2] V elektronski obliki bi se lahko predvidel spustni meni, ki bi omogočal izbiro zadevne države članice.

[3] Glej prejšnjo opombo.